

VLAAMS PARLEMENT

vergadering **44**
zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Plenaire Middagvergadering

van 7 juli 2010

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	5
VERONTSCHULDIGINGEN	5
SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES	
Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden	5
ACTUELE VRAAG van mevrouw Patricia Ceysens tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het advies van de Vlaamse minister van Werk met betrekking tot een brugpensioenregeling voor de ontslagen werknemers van Opel Antwerpen	
ACTUELE VRAAG van de heer Filip Watteeuw tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het advies van de Vlaamse minister van Werk met betrekking tot een brugpensioenregeling voor de ontslagen werknemers van Opel Antwerpen	6
ACTUELE VRAAG van de heer Boudewijn Bouckaert tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de uitspraak van de Raad van State betreffende de beslissing van de Vlaamse Regering om het wetenschapspark Rijvissche onder te brengen op het terrein Parkbos in Gent	9
ACTUELE VRAAG van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de concretisering van het project Vlaamse Baaien 2100	
ACTUELE VRAAG van de heer Peter Reekmans tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de concretisering van het project Vlaamse Baaien 2100	12
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over een tussentijdse studie betreffende de technische haalbaarheid van tunnels als alternatief voor het Lange Wapperviaduct als sluitstuk voor de Antwerpse Oosterweelverbinding	17
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Roegiers tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de verkeersveiligheid in de steden	19
ACTUELE VRAAG van mevrouw Valerie Taeldeman tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de deadline voor het overmaken van de leegstandsregisters door de gemeenten	23
VOORSTEL VAN DECREET van de heren Matthias Diependaele, Koen Van den Heuvel en Bart Van Malderen, mevrouw Helga Stevens, de heer Jan Laurys, mevrouw Güler Turan en de heer Robrecht Bothuyne houdende diverse bepalingen inzake het beleidsdomein Werk en Sociale Economie – 570 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	26
Artikelsgewijze bespreking	28
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	28

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Katrien Schryvers, de heer Koen Van den Heuvel, mevrouw Griet Smaers en de heren Kris Van Dijck, Jan Peumans, Peter Vanvelthoven en John Crombez betreffende de oprichting van een studiec commissie Gewestbelastingen in verband met successie, schenkingen en onroerende goederen – 480 (2009-2010) – Nrs. 1 tot en met 3 Bespreking	29
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Karin Brouwers, de heren Jan Roegiers, Jan Peumans, Dirk de Kort en Bart Martens en de dames Sophie De Wit en Griet Smaers betreffende de nieuwe beheersovereenkomst 2010-2014 van de Vlaamse Vervoermaatschappij – De Lijn – 582 (2009-2010) – Nrs. 1 tot en met 6	
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Annick De Ridder, de heren Sas van Rouveroj, Marino Keulen en Jean-Jacques De Gucht, de dames Gwenny De Vroe en Mercedes Van Volcem en de heer Sven Gatz betreffende de nieuwe beheersovereenkomst 2010-2014 van de Vlaamse Vervoermaatschappij – De Lijn – 413 (2009-2010) – Nr. 1	
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Filip Watteeuw en Dirk Peeters betreffende de nieuwe beheersovereenkomst 2010-2014 van de Vlaamse Vervoermaatschappij – De Lijn – 543 (2009-2010) – Nr. 1 Bespreking	32
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Hermes Sanctorum, Bart Martens en Dirk de Kort en mevrouw Liesbeth Homans betreffende het voorbereiden van Vlaanderen op olie- en gaspieken – 588 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2 Bespreking	43
MOTIE van de heer Peter Reekmans tot onderzoek door het Rekenhof naar de aanwending van werkingsdotaties van de provincieraadsfracties – 612 (2009-2010) – Nr. 1 Bespreking	46
MEDEDELING VAN DE VOORZITTER	53
VERZOEKSCRIFT over rehabilitatie als werknemer bij een pachter van vervoersmaatschappij De Lijn – 583 (2009-2010) – Nr. 1 Verslag	53
VERZOEKSCRIFT over het cumulatieverbod tussen de renovatiepremie en de verbeteringspremie – 592 (2009-2010) – Nr. 1 Verslag	54
VERZOEKSCRIFT over vermindering van onroerende voorheffing voor energiezuinige woningen waarvan de bouwaanvraag dateert van voor de EPB-regelgeving – 593 (2009-2010) – Nr. 1 Verslag	54
VERZOEKSCRIFT over de premie voor energiebesparende investeringen voor niet-belastingbetalers – 594 (2009-2010) – Nr. 1 Verslag	54

VERZOEKSCHRIFT over vermindering van onroerende voorheffing voor energiezuinige woningen – 595 (2009-2010) – Nr. 1	
Verslag	55
VERZOEKSCHRIFT over de Oosterweelverbinding – 610 (2009-2010) – Nr. 1	
Verslag	55
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	57
■	

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14.10 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldiging zijn ingekomen van de volgende leden:

Irina De Knop: ambtsverplichtingen;

Marleen Van den Eynde, Marc Vanden Bussche: familieverplichtingen;

Martine Fournier, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Lies Jans, Vera Jans, Katleen Martens, Sabine Poleyn: gezondheidsredenen.

■

SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES

Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden

De voorzitter: Dames en heren, voor de sp.a-fractie zijn:

in de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting de heren John Crombez en Peter Vanvelthoven als vaste leden vervangen door de heren Ludo Sannen en Bart Van Malderen en de heer Bart Van Malderen als plaatsvervangend lid vervangen door de heer John Crombez;

in de Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Decreetevaluatie, Inburgering en Toerisme mevrouw Güler Turan als plaatsvervangend lid vervangen door mevrouw Else De Wachter;

in de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand mevrouw Mia De Vits als vast lid vervangen door mevrouw Else De Wachter en de heer Frank Vandenbroucke als plaatsvervangend lid vervangen door mevrouw Mia De Vits;

in de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media mevrouw Caroline Gennez als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Patrick Janssens;

in de Commissie voor Economie, Economisch Overheidsinstrumentarium, Innovatie, Wetenschapsbeleid, Werk en Sociale Economie de heer Peter Vanvelthoven als plaatsvervangend lid vervangen door mevrouw Kathleen Deckx;

in de Commissie voor Mobiliteit en Openbare Werken de heer Bart Martens als vast lid vervangen door de heer Steve D'Hulster en de heer Patrick Janssens als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Bart Martens;

in de Commissie voor Onderwijs en Gelijke Kansen mevrouw Mia De Vits als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Ludo Sannen;

in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebeleid mevrouw Güler Turan als plaatsvervangend lid vervangen door mevrouw Else De Wachter;

in de Commissie voor Reglement en Samenwerking de heer Peter Vanvelthoven als vast lid vervangen door de heer John Crombez;

in de Deontologische Commissie de heer Peter Vanvelthoven als plaatsvervangend lid vervangen door de heer John Crombez;

in de Controlecommissie voor Regeringsmededelingen mevrouw Güler Turan als plaatsvervangend lid vervangen door mevrouw Else De Wachter;

in de Vlaamse Controlecommissie voor de Verkiezingsuitgaven mevrouw Güler Turan als plaatsvervangend lid vervangen door mevrouw Else De Wachter;

in de Vlaamse Opvolgingscommissie voor de Vermogens- en Mandatenaangifte mevrouw Güler Turan als plaatsvervangend lid vervangen door mevrouw Else De Wachter.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Patricia Ceysens tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het advies van de Vlaamse minister van Werk met betrekking tot een brugpensioenregeling voor de ontslagen werknemers van Opel Antwerpen

ACTUELE VRAAG van de heer Filip Watteeuw tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het advies van de Vlaamse minister van Werk met betrekking tot een brugpensioenregeling voor de ontslagen werknemers van Opel Antwerpen

De voorzitter: Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: Voorzitter, minister, collega's, het nieuwe rapport van de commissie Vergrijzing is er. Dat is een wekerend gegeven, en iedere keer opnieuw lezen we dat het de opdracht is om met zijn allen langer te werken. Vandaar dat er ook iedere keer ontzetting is wanneer een volgend brugpensioen wordt bedongen, zoals bij Carrefour op 52 jaar, dat trouwens heel hevige kritiek heeft geogst.

Er is een volgende in de maak en wellicht op komst bij Opel. Ik denk dat federaal minister Milquet begrepen heeft dat wat ze heeft gedaan in het Carrefour-dossier niet voor herhaling vatbaar is. We hebben haar dat in elk geval op federaal niveau heel erg duidelijk gemaakt. Minister, ze liet verstaan dat ze u zou uitnodigen. Als minister van Werk bent u formeel betrokken bij de procedure, omdat u natuurlijk moet attesteren dat het bedrijf in herstructurering is, dat is de formele link waarmee u in het dossier betrokken bent, maar ze heeft ook laten verstaan dat ze het met u wil hebben over het brugpensioen en de leeftijd van het brugpensioen.

Ik ken het standpunt van uw partij, en ik heb natuurlijk nog eens nagelezen wat u in uw vorige carrière verteld heeft over het brugpensioen. U kent ook het standpunt van onze partij: wij denken dat het niet goed is om mensen op 52 of op 55 jaar naar huis te sturen en niet meer beschikbaar te hebben op onze arbeidsmarkt. Ik wil daarom heel graag van u weten wat uw standpunt als minister van Werk vandaag is en wat we in dezen verder mogen verwachten.

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Minister, het is duidelijk dat de komende weken en maanden voor veel werknemers van Opel cruciaal zullen zijn. Natuurlijk moeten we ervoor gaan om zo veel mogelijk mensen aan een job te helpen. We moeten proberen om voor zo veel mogelijk mensen een uitweg te vinden. Het is duidelijk dat dit niet voor iedereen zal lukken, want voor sommige mensen zal het heel moeilijk zijn om een nieuwe job te vinden. In dat kader heeft General Motors (GM) inderdaad een aanvraag gedaan om brugpensioen te verkrijgen voor werknemers.

Dit moet worden beoordeeld op federaal niveau, federaal minister Milquet moet dat doen. Ze heeft al gezegd dat ze het idee genegen is, dat ze dit wil toestaan, maar dat het normaal is dat

ze het advies vraagt aan de betrokken federale en Vlaamse ministers. Ze zal dat blijkbaar ook doen, dat heeft ze in de pers meegedeeld.

Niet alleen zij heeft die piste uitgetekend, minister-president Peeters heeft in de commissie Economie, onder het voorzitterschap van mevrouw Ceysens, ook gezegd dat het zo is dat voor er een beslissing wordt genomen, het advies van de Vlaamse minister van Werk er moet zijn. Het benieuwt me natuurlijk wat uw standpunt zal zijn, wat uw advies zal zijn.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Voorzitter, dames en heren, ik wil beginnen met toch even te herhalen wat de visie van mijn partij is, namelijk dat het brugpensioen een uitdovend systeem moet zijn omdat we ervan overtuigd zijn dan 50-plussers moeten kunnen worden geactiveerd, en dat is ook de weg die we met de activering duidelijk nemen.

Natuurlijk, en dat weet u beiden, is de wettelijke basis, het kader waarbinnen het brugpensioen wordt toegekend, federaal. De federale partners konden daar in het verleden dingen aan wijzigen, en ik heb vastgesteld dat dat niet direct gebeurd is. Het federale kader is er dus nog altijd en, dat zal niemand verbazen, wordt nog altijd gebruikt, want door de vakbonden wordt gevraagd om het te gebruiken en door de werkgevers wordt er gebruik van gemaakt in het geval van herstructurering.

De federale minister moet effectief advies vragen, maar ik denk dat er wat onduidelijkheid bestaat waarover precies advies moet worden gevraagd. Er moet advies worden gevraagd aan de regionale minister, er is een regionale toets, over alles wat activeringsmaatregelen betreft, over hoe lang een outplacement wel of niet moet zijn, en als er een voorstel is van de sociale partners, moet ik daarover advies geven.

Over dat deel moet ik advies geven, niet over brugpensioenleeftijd. Ik heb het advies gegeven, mijnheer Watteeuw. Dat is al gebeurd. Ik heb een positief advies gegeven voor de dingen waarover ik advies moet geven.

Federaal minister Milquet heeft nu gevraagd wat de Vlaamse Regering en ik denken over de leeftijd van brugpensioen die bij Opel zou worden toegepast. Maar als het kader federaal is en daar niet is gewijzigd, is de invulling ook federaal gebeurd. Zij maken het kader. Daarna moeten ze de consequenties dragen en de invulling zelf beslissen.

Wij zijn als de N-VA vragende partij om het kader te wijzigen. Maar als het kader er is, is het de federale overheid en enkel de federale overheid die bepaalt welke leeftijd kan worden toegepast. Ik ga met de Vlaamse Regering geen advies geven over de brugpensioenleeftijd. Wie het kader bepaalt, beslist over de invulling ervan.

Mevrouw Patricia Ceysens: Ik had gehoopt dat u in uw tweede ambtstermijn, die deze namiddag is begonnen, een proactievare minister van Werk zou zijn. Van die eerste ambtstermijn onthoud ik niets. Daarom is het goed om eens opnieuw te beginnen. Ik had gehoopt dat u meteen als nieuwe minister van Werk duidelijk zou zeggen dat dat voor ons niet kan omdat wij kiezen voor activering.

U zegt graag dat het in Vlaanderen 50 plus is. Collega's, in Vlaanderen zijn het de 50'er en de 51'er, en dat is het. Het blijft een vreselijk mager beestje van activering. Ik heb niet de indruk dat u als minister furore wilt maken op dat vlak. U bent kortstondig federaal lid geweest.

Minister Philippe Muylers: Uw partij veel langer.

Mevrouw Patricia Ceysens: U hebt die tijd niet benut. Dat was ook al niet echt succesvol. We zullen zien wat de toekomst brengt. Die maagdelijkheid is voor u nu ook weg. U bent nu de nieuwe minister van Werk. Ik vind het zeer mager dat u nog altijd geen visie hebt en dat u zich verschuilt achter alle mogelijke regeltjes.

De heer Filip Watteuw: Minister, u vermijdt het om een duidelijk antwoord te geven. Ik begrijp niet goed waarom. De minister-president heeft in de commissie gezegd dat de Vlaamse minister een advies moet geven over brugpensioen. Ik heb het verslag bij. Als u wilt, lees ik het voor. Op basis van dat advies zal de federale minister een beslissing nemen. Zegt u nu eens: hebt u een positief of een negatief advies gegeven over het brugpensioen bij Opel? Waar wilt u naartoe met die werknemers?

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Ik volg u, nieuwe minister, voor een stukje wanneer u zegt dat dit debat ten gronde op andere niveaus moet worden gevoerd. Over het principe van het brugpensioen zijn wij nog altijd niet gemachtigd om te debatteren. Ik heb er mijn mening over. Ik vind dat een aantal beroepsgroepen recht op brugpensioen hebben, zeker de zwaar fysiek belaste, zoals brandweerlui en havenarbeiders. Ik vind dat die categorieën daarvoor in aanmerking moeten blijven komen. Als u vindt dat dat mag uitdoven, is dat uw visie, niet de mijne.

Het debat van vandaag gaat over hoe we omgaan met het sluitingsverhaal van Opel. Daar speelt het brugpensioen op dit moment een belangrijke rol. Daar hebt u als adviserend minister op dit moment ook een belangrijke rol. U hebt hierover overleg met de minister-president. De minister-president heeft al een aantal toezeggingen gedaan. Wij willen van u weten of u die toezeggingen zult honoreren. Minister, gaat u het sluitingsscenario gunstig mee evalueren of niet? Daarover willen we duidelijkheid.

De voorzitter: Mevrouw Turan heeft het woord.

Mevrouw Güler Turan: Minister, ik heb vorige week al eens gepolst welk advies u hebt gestuurd naar de federale regering. U hebt toen gezegd en vandaag herhaald dat u een positief advies hebt gegeven over de begeleidingsmaatregelen van GM voor de werknemers die hun werk zouden verliezen. Ik ben voornamelijk benieuwd naar de kwaliteit van de begeleidingsmaatregelen van GM. U hebt die bekeken en positief beoordeeld. Welke maatregelen neemt GM? Wat is de kwaliteit ervan? Hebben we garanties dat GM die verantwoordelijkheid zal blijven uitoefenen en tot een goed einde zal brengen, namelijk het bereiken van resultaten?

Mevrouw Ceysens, Open Vld is duidelijk over brugpensioenen. De partij wil de onmiddellijke stopzetting van de toekenning van brugpensioenen. U hebt het zelf over de werknemers van Carrefour gehad. Wat stelt uw partij voor? Wat moet er met hen gebeuren?

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Voorzitter, minister, collega's, mevrouw Ceysens doet me blozen, zowel van trots als van plaatsvervangende schaamte. Wat de trots betreft: blijkbaar hebt u veel vertrouwen in de capaciteiten van onze N-VA-minister om proactief iets aan te vangen met de federale bevoegdheden, zodat er iets aan het brugpensioen gebeurt. Wat de plaatsvervangende schaamte betreft, moet ik zeggen dat u deze vraag eigenlijk aan uw eigen ministers moet stellen, want zij hebben er de afgelopen jaren niets aan gedaan.

Ik ben al blij dat we het erover eens zijn dat we langer moeten werken. Het rapport van de Commissie Vergrijzing heeft dat nogmaals aangetoond. Ik wil daarbij twee zaken benadrukken. Een: men kan het de bedrijven en werknemers niet kwalijk nemen dat ze gebruik maken van dit systeem. Het is de verantwoordelijkheid van de overheid om dit systeem af te schaffen of ten minste toch af te bouwen. Twee: de Vlaamse overheid is bevoegd voor het activeringsbeleid, maar dat krijgt geen kans als de federale overheid passiviteit in de hand werkt. Minder dan 2 percent van de bruggepensioneerden zijn als werkzoekenden ingeschreven, en van die 2 percent vindt slechts 7 percent een nieuwe job. Dat is natuurlijk heel slecht.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Voorzitter, collega's, de kwaliteit is gegarandeerd dankzij de nieuwe afspraken inzake outplacement. Het betreft afspraken over de erkenning van de bureaus en het aanbieden van een warme overdracht als de outplacement binnen de afgesproken termijn niet lukt. In dat geval kan de VDAB met zijn activeringsbeleid daar naadloos op aansluiten. Die werkwijze zal ook voor Opel worden toegepast.

Mevrouw Ceysens, u valt weer in herhaling. U hebt een heel kort geheugen, want ik heb in de commissie waarvan u voorzitter bent, een uiteenzetting gegeven. U bent daar tussendoor wel het een en het ander aan het lezen; misschien verklaart dat waarom u niet altijd hebt gehoord wat er wordt gezegd. Of was het onoplettendheid? Ik heb er uiteengezet wat we bijvoorbeeld in het kader van het Vlaams Werkgelegenheids- en Investeringsplan (WIP) hebben gedaan.

Ik ben erg trots dat u denkt dat ik op één dag meer zou kunnen presteren dan Open Vld in 3 jaar. Spijtig genoeg is dat niet het geval. Wat GM betreft, moeten diegenen die verantwoordelijkheid dragen, ze nemen. Zolang het een federale wetgeving is, is het de federale overheid die de leeftijd bepaalt, en niet de Vlaamse overheid. (*Applaus bij de N-VA*)

Mevrouw Patricia Ceysens: Ik vind dat het niet kan dat een multinational zijn sociaal passief op de gemeenschap afschuift. GM vraagt niet langer staatssteun; dus het bedrijf is blijkbaar gezond. Maar wij moeten wel zijn sociaal passief betalen. Of het nu over Carrefour of Opel gaat: wij willen mensen activeren. Vorige week hebben we in de commissie een hoorzitting over knelpuntberoepen gehouden. Arbeidsmarktspecialisten stelden er dat het signaal dat we de Vlamingen van 52 of 53 jaar geven – dat het eigenlijk niet meer hoeft – niet goed is. (*Rumoer*)

Ik ben er zeker van dat in de teksten die met het oog op de regeringsvorming worden uitgewerkt, staat dat het brugpensioen bij voorrang moet worden aangepakt. Waar we de kans krijgen, zullen wij helpen om op een constructieve wijze een verandering te bewerkstelligen. Het is maar magertjes dat u, als minister van Werk, in uw schulp kruipt. U bent niet de minister die de N-VA als boegbeeld naar voren wil schuiven: de minister die het economische herstel van Vlaanderen wil bewerkstelligen. Dat herstel loopt in hoge mate via een aanpassing van onze arbeidsmarkt.

De voorzitter: De slotopmerking telt niet meer dan een minuut. Ik wil de vraagstellers dan ook vragen zich aan de tijd te houden.

De heer Filip Watteuw: Minister, u mag dan een duidelijk standpunt hebben over brugpensioen op lange termijn, momenteel is er nood aan een genuanceerd antwoord. Brugpensioen zou inderdaad voor Opel een klein deel van de oplossing kunnen zijn. Ik zou dan ook verwachten dat u een duidelijk antwoord geeft. U doet dat niet. Ik kan dan ook alleen besluiten dat wat de heer Vereeck vanochtend heeft gezegd, met name dat de nieuwe tsjevenpartij er is, bewaarheid wordt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Boudewijn Bouckaert tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de uitspraak van de Raad van State betreffende de beslissing van de Vlaamse Regering om het wetenschapspark Rijvissche onder te brengen op het terrein Parkbos in Gent

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Mijn vraag gaat over een juridische kwestie waar ook een politiek-economisch kantje aan zit. De Universiteit Gent, waar ik ook werknemer van ben, probeert in het zuiden van Gent een wetenschappelijke pool te ontwikkelen met hightechbedrijven. Die bedrijven zijn ingebed in een zeer mooi groen landschap in het zuiden van Gent. De universiteit van Gent probeert daar spin-offbedrijven te ontwikkelen die in

wederkerigheid met het wetenschappelijk onderzoek van Gent voor een economische feedback zorgen.

Wat is er gebeurd? De Raad van State heeft op 16 mei een vernietigingsarrest gevelde inzake het wetenschapspark Rijvissche, waar de Universiteit Gent een aantal hightechbedrijven wilde inplanten. Daar zijn misschien wel goede juridische redenen voor. In het beschermingsbesluit waarover inspraak is georganiseerd bij de bevolking, was oorspronkelijk geen sprake van een overgangszone A waarin werd voorzien in het wetenschapspark. De burgers konden daar dan ook geen klacht over indienen. Daar knelt het juridisch schoentje. Daarom heeft de Raad van State deze beslissing vernietigd.

De vraag is eigenlijk politiek van aard. De Vlaamse regelgeving is zo complex geworden dat de Vlaamse Regering in haar eigen val trapt en niet in staat is haar eigen complexe regelgeving na te leven. Minister, wat zult u doen om die regelgeving te vereenvoudigen zodat al die mooie intenties die in ViA (Vlaanderen in Actie) worden geformuleerd, snel kunnen worden gerealiseerd?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Ik kan een eenvoudig antwoord geven op uw vraag, maar u zult dan wellicht niet tevreden zijn. U weet dat er een commissie-Sauwens en een commissie-Berx zijn geweest en dat we in de Vlaamse Regering uitvoering geven aan hun besluiten. We maken daar verder werk van.

U stelt deze vraag omdat u verkeerd geïnformeerd bent en zelf te weinig opzoekingswerk hebt gedaan om tot de juiste conclusies te komen.

Want er is wel wat verwarring. Er is enerzijds het gewestelijk uitvoeringsplan (GRUP) dat door de Raad van State werd vernietigd. Anderzijds is er de beschermingszone voor het landschap. De kastelensite is daar beschermd als landschap. Eigenlijk heeft dat geen enkele invloed op het wetenschapspark. Het wetenschapspark is nu uit het beschermd landschap gehaald. Dat heeft geen effect omdat het GRUP van toepassing zal zijn op het wetenschapspark. Over dat GRUP is hier regelmatig gevraagd hoe we dat snel terug in orde zouden kunnen brengen, wat dat is heel belangrijk. Op 8 mei werd het goedgekeurd door de Vlaamse Regering. Het is dan naar de Raad van State gestuurd. De adviezen van de Raad van State zijn nu terug binnengekomen. De Vlaamse Regering kan nu de definitieve vaststelling van het GRUP realiseren. Als dat gebeurd is, komen we in een situatie waarbij het wetenschapspark verder kan worden ontplooid zoals voorzien. Het effect van het feit dat het uit de beschermingszone is gehaald, is nihil.

De heer Boudewijn Bouckaert: Ik stel een vraag, minister. U geeft een antwoord. Dat antwoord stelt me op het eerste gezicht gerust. Ik ben echt wel bekommerd om de verdere ontplooiing van de wetenschappelijk-economische activiteit van onze universiteit. Ik vraag me echter wel af hoe dat zich verhoudt met de uitspraak van de Raad van State. Het GRUP zal dat beschermingsbesluit duidelijk overrulen, waardoor de plannen voor het wetenschapspark zonder enig probleem zouden kunnen doorgaan. Mogen we dat zo noteren? Indien dat zo is, zal ik mijn collega's aan de Gentse Universiteit geruuststellen.

De voorzitter: De heer van Rouveroj heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroj: Minister, als toenmalig minister van Economie en Innovatie heeft Mevrouw Ceysens het vaak gehad over 'kennis, kunde en kassa'. En daarover zijn we het allebei eens, want wat is kennis zonder de uiteindelijke spin-off, de technologietransfer? Ondernemende academici en academische ondernemers, professor Bouckaert, moeten ruimte krijgen, niet alleen mentale ruimte, maar ook fysieke ruimte. Een wetenschapspark is daarbij strikt noodzakelijk.

Minister, ik hoor uw antwoord heel graag, want voor Open Vld is het essentieel. Het Wetenschapspark Ardoyen, dat we vandaag kennen in de Gentse omgeving, is zo goed als

vol. Binnen afzienbare tijd moeten we het wetenschapspark Rijvissche kunnen uitrollen. In het kader van het afbakeningsproces van het grootstedelijk gebied Gent, het fameuze GRUP, heeft de vorige Vlaamse Regering het wetenschapspark mogelijk gemaakt. De oorspronkelijke vraag was 20 hectare. Uiteindelijk hebben we maar 12 hectare overgehouden. Dat is echt het minimum minimorum. Ga ervoor, minister! Het zal op een, twee, drie gevuld zijn door zinnige activiteiten.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Minister, ik heb een vraag in de marge. U zei dat er al uitvoeringsbesluiten klaar zijn van de commissie-Berx en -Sauwens. Daarover had ik toch wel graag iets meer vernomen, liefst in verband met de timing. De berichten die ik daarover hoor, gaan in de tegenovergestelde richting, namelijk dat de taskforce die dat leidt, nauwelijks vooruit gaat. Ze staat trouwens onder leiding van het departement Mobiliteit. Daarover had ik graag wat meer uitleg gekregen.

De voorzitter: Mijnheer Vereeck, u kunt natuurlijk de vragen stellen die u wilt, maar daarover gaat het hier natuurlijk niet. Op de duur bewandelen we allerlei zijwegen. De minister moet maar beslissen of hij daarop antwoordt.

De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Voorzitter, het arrest van de Raad van State heeft niets te maken met complexe regelgeving. Het besluit werd vernietigd vanwege een vrij eenvoudig element. Het heeft gewoon te maken met het feit dat er een bijkomend openbaar onderzoek moest worden gedaan. Dat is op zich niet zo complex.

Het wetenschapspark is in feite op die plaats niet nodig. Er zijn voldoende alternatieven. Er zijn alternatieven aan The Loop, Flanders Expo, het Sint-Pietersstation, Sint-Pieters-Aaigem, het Eilandje in Zwijnaarde en zelfs in het bestaande Wetenschapspark Ardoyen is er nog ruimte. Mijnheer Bouckaert, de Universiteit Gent heeft zelf gezegd: wij zijn geen vragende partij om daar een wetenschapspark in te richten. *(Opmerkingen van de heer Boudewijn Bouckaert)*

Ik kan citaten geven van de woordvoerder van de Gentse universiteit die zei dat het niet nodig is op die plaats.

Minister, u bent er 100 percent zeker van dat dit arrest geen probleem is voor het wetenschapspark. Ik ben daar niet zo van overtuigd. Zou u wat meer uitleg kunnen geven over waar u zich op baseert om te zeggen dat dat geen probleem zou zijn?

De voorzitter: De heer Yüksel heeft het woord.

De heer Veli Yüksel: Minister, ik had graag wat meer verduidelijking. Ik sluit me absoluut niet aan bij het pleidooi van de heer Watteeuw. Het wetenschapspark is nodig voor Gent. Het Parkbos is ook nodig voor Gent.

Minister, hebben de bezwaren die zijn aangehaald en de vernietiging door de Raad van State iets te maken met de vorige vernietiging van 17 maart? U bent bezig met een reparatiebesluit en u zou dat rond deze tijd afronden. Zal de vernietiging een effect hebben op de uitwerking van het Parkbos Gent?

Minister Philippe Muylers: Ik dacht dat ik voor het grootste deel daarop heb geantwoord. Het wetenschapspark wordt nu uit de beschermde zone gehaald. Maar de toepassing van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan blijft van toepassing op het wetenschapspark. Daar is de ontwikkeling voorzien, zoals de heer van Rouveroy naar voren heeft gebracht. U herinnert zich wellicht allemaal, toch de mensen van Gent, dat ik heb beloofd om snel tot actie over te gaan, en waar de Raad van State de vernietiging heeft gedaan, de procedure opnieuw op te nemen. Ik zou proberen voor het zomerreces van de Vlaamse Regering ervoor te zorgen dat we het GRUP opnieuw gerealiseerd zouden hebben. Ik sta volledig op planning, want

wellicht deze week, of anders volgende week, wordt dat gerealiseerd. Voor iedereen die zegt dat wij niet ‘doen’, is dat een duidelijk bewijs dat we wel ‘doen’.

De heer Boudewijn Bouckaert: U fluistert: dat is de gemeenteraad van Gent. Uiteindelijk is het de gemeenteraad van Gent in plaats van de gemeenteraad van Antwerpen, dat is al een stevige vooruitgang. (*Applaus bij Open Vld, de N-VA en LDD*)

Het is niet de gemeenteraad van Gent. Dit geval is een symptoom van de enorm complexe regelgeving. We hebben te maken met parallelle regelgeving, beschermingsbesluiten en GRUP. De minste fout die de overheid maakt, kan de totale vernietiging van een hele procedure teweegbrengen. Er komt bijvoorbeeld een kleine wijziging in het beschermingsbesluit voor een overgangszone. Men vergeet dat in de inspraak te steken en men mag volledig herbeginnen.

Minister, dat moet toch eens grondig worden bekeken. We moeten tot een veel eenvoudigere regelgeving overgaan waarbij het inspraakrecht van de burgers wordt gerespecteerd, maar dat mogen geen futiliteiten van een kasteelheer zijn. De klacht komt van een kasteelheer! Groen! staat voor kasteelheren zeker? Die kasteelheer gaat de wetenschappelijke economische ontwikkeling van de Universiteit Gent in gevaar brengen! (*Applaus bij CD&V, het Vlaams Belang, Open Vld, de N-VA en LDD*)

Which side are you on, mijnheer Watteeuw? Ik moet u ook zeggen: de Gentse universiteit staat voor 100 percent achter de ontwikkeling van Rijvissche! Wat u zegt, is uit de lucht gegrepen! (*Opmerkingen van de heer Filip Watteeuw*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de concretisering van het project Vlaamse Baaien 2100

ACTUELE VRAAG van de heer Peter Reekmans tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de concretisering van het project Vlaamse Baaien 2100

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Voorzitter, minister, het voorbije weekend heeft de pers opnieuw veel aandacht besteed aan het project Vlaamse Baaien. In dat project wil men door zandopspuitingen eilanden maken op de zandbanken voor onze kust en daarop ecologische, economische en toeristische initiatieven ontplooiën, alsook initiatieven met betrekking tot kustverdediging. Zo wil men jachthavens maken, de haven van Zeebrugge uitbreiden, alternatieve energie winnen via golfslag en de getijwerking enzovoort.

Nu, dat plan staat in het Vlaamse regeerakkoord. Dat zou worden bestudeerd. Minister, in uw beleidsnota gaat u al een flink stuk verder: daarin stelt u dat er een actieplan komt, dat zal worden aangestuurd door uw administratie. Vorige vrijdag hebt u nog een grote sprong voorwaarts gemaakt. U hebt een mededeling voorgelegd aan de Vlaamse Regering en ook een persmededeling verspreid, waarin u stelt dat er tegen 2014 een masterplan moet komen. Ook zal er een stichting worden opgericht, onder de naam Ecorise, waarin de baggersector – het plan komt immers oorspronkelijk van de baggeraars – voor 2 miljoen euro participeert en de Vlaamse overheid voor eenzelfde bedrag.

Minister, heeft de Vlaamse Regering die Stichting Ecorise al formeel opgericht? Wie moet daar zoal in zetelen? Gaat het over milieuverenigingen, lokale overheden, onderzoeksinstituten?

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Voorzitter, minister, geachte leden, een jaar geleden is een groep baggeraars en consultants met het idee van Vlaamse Baaien 2100 voor de dag gekomen. De bedoeling was onder meer de kust meer weerbaar te maken, door een Geïntegreerd Kustveiligheidsplan. De Vlaamse Regering heeft ter zake al een beslissing genomen. Dat plan moet onze kust beschermen tegen eventuele zware stormen, die statistisch gezien één keer om de 1000 jaar voorkomen. We mogen natuurlijk ook geen paniek zaaien: vandaag is onze kust voldoende gewapend tegen stormen die statistisch één keer om de 100 jaar voorkomen. *(Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe en van de heer Jan Verfaillie)*

Voorzitter, de CD&V-fractie is blijkbaar ontembaar.

Minister, soms wordt er in Vlaanderen moord en brand geroepen als men een tak wil afzagen of een boom omzagen. Dan moet men ontelbare attesten en formulieren invullen. Hier is er sprake van grote eilanden voor de kust. Hoe zullen we dat betalen, gezien de Vlaamse begrotingstoestand? U zult een studie bestellen. Hoe valt dit ook te rijmen met de huidige natuur- en milieuevereisten, die toch niet gemakkelijk zijn? Via de pers hoor ik erg optimistische geluiden, maar hoe zal dit concreet worden gedaan? *(Opmerkingen)*

De voorzitter: Wie wil reageren, kan straks een betoog houden. Hij zal dan zijn agressie ten opzichte van de heer Reekmans kunnen uiten. Ik stel voor dat minister Crevits nu antwoordt en dan vraagt u straks het woord.

Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Voorzitter, collega's, mijn antwoord zal, zoals steeds, zeer verhelderend zijn. Ik hoop op applaus op alle banken.

Zoals de twee vraagstellers zeggen, is het inderdaad zo dat het project Vlaamse Baaien 2100 vorig jaar voorgesteld is als een samenwerkingsinitiatief tussen een groep baggeraars, ingenieurs en architectenbureaus. Ze hebben bij die voorstelling vorig jaar opgeroepen tot overleg met de Vlaamse overheid, zowel met de diensten van Openbare Werken als met het Agentschap voor Maritieme Dienstverlening en Kust.

Het plan is bijzonder interessant. Vlaanderen heeft meer dan 60 kilometer kust en het is een heikele opdracht om die goed te beveiligen. De kust verdedigen, behoort tot mijn bevoegdheid. De heer Reekmans zegt het zowaar correct, want de kust is inderdaad beveiligd tegen stormen die eens in de 100 jaar voorkomen. Er is een Geïntegreerd Kustveiligheidsplan, dat ervoor moet zorgen dat de zwakke schakels aan de kust worden weggewerkt en dat er een bescherming komt tegen stormen eens in de 1000 jaar. Maar toch is het wel nuttig om de horizon te verleggen.

Toen het Geïntegreerd Kustveiligheidsplan werd voorgesteld, kreeg ik de vraag of er wel genoeg rekening werd gehouden met de mogelijke stijging van de zeespiegel ten gevolge van het opwarmende klimaat, met de mogelijkheden om aan natuurontwikkeling te doen en met de mogelijkheden om energie te halen uit bijvoorbeeld de golfslag. Vandaar dat zowel in het regeerakkoord als in mijn eigen beleidsnota, maar ook in Vlaanderen in Actie (ViA), het plan Vlaamse Baaien een van de vlaggenscheppen is om na te gaan hoe we tegen 2100 de kust beter en innovatiever ontwikkelen.

We zetten daarvoor drie stappen. Ik heb vrijdag mijn plan van aanpak aan de Vlaamse Regering meegedeeld. Ten eerste is de basis voor de kust het uitvoeren van het Geïntegreerd Kustveiligheidsplan. Ten tweede, laat ons het plan Vlaamse Baaien concretiseren naar een Vlaamse beleidscontext. Dat betekent dat we onze blik op 2100 moeten richten en een masterplan moeten opmaken van de projecten die nuttig en haalbaar zijn om de kust innovatief en goed te maken. Ten derde moeten we dat doen door al onze kennis samen te leggen. Dat zal gebeuren via de Stichting Ecorise die tien of twaalf projecten – we moeten ze nog selecteren – zal onderzoeken. Dat onderzoek is zeer innovatief en we hebben daarvoor

alle kennis nodig die in Vlaanderen aanwezig is. Er is ook bij ons veel kennis: er is het Vlaams Instituut voor de Zee (VLIZ) en er is onze eigen administratie.

Het is de bedoeling om die kennis te bundelen en dan een aantal zaken te onderzoeken. Er wordt bijvoorbeeld jaarlijks heel wat baggerslib naar boven gehaald. Kunnen we dat hergebruiken om bijvoorbeeld stranden breder te maken, om onder water eilandjes te maken zodat de golven worden gebroken vooraleer ze de kust bereiken? De stichting zal dit onderzoeken. De stichting moet uiteraard nog worden opgericht, daarom was het ook een plan van aanpak dat aan de regering is voorgelegd en goedgekeurd. Budgettair wordt het principe '1 voor 1' toegepast: 1 euro van de privésector staat voor 1 euro van de overheid. Het is de bedoeling dat de stichting als innovatief kenniscentrum een aantal projecten zal onderzoeken om na te gaan welke in de praktijk kunnen worden gerealiseerd. In de middelen voor het onderzoek is voorzien.

Ik was eergisteren toevallig aan de kust. Stel dat je slib zou kunnen gebruiken voor onderwatereilanden, dan moet je ook nagaan hoe stabiel ze zijn. Kun je andere activiteiten onder of boven water doen? Dat zal door Ecorise worden onderzocht.

De heer Wilfried Vandaele: Minister, ik kan mij toch niet van de indruk ontdoen dat het argument van de kustveiligheid en de zeewering in dit dossier Vlaamse Baaien veeleer als een soort van alibi wordt gebruikt en dat het toch vooral om een commerciële activiteit of commerciële doelstelling gaat. Ik had het nog niet eens over de bebouwing van die eilanden. Ik hecht er in elk geval belang aan dat dit zeer grondig wordt onderzocht, dat men hier geen leerling-tovenaar speelt. Men moet zeer grondig onderzoeken wat de effecten zijn van die kunstmatige eilanden op de stromingen, op sedimentatie, op erosie en afkalving. Men moet daarbij ook gebruik maken van internationale ervaring. Vandaar ook mijn vraag wie allemaal in Ecorise gaat zitten. U hebt daar nog niet op geantwoord. Er moet ook heel veel overleg zijn met de verschillende sectoren, met de plaatselijke autoriteiten en met de lokale besturen. Dit lijkt mij zeer belangrijk voor zo'n project, dat door sommigen een megalomaan project wordt genoemd. Dat was ook mijn eerste indruk, maar ik ben te overtuigen – ik ben een redelijk man.

De heer Peter Reekmans: Minister, wij zijn ook zeer redelijk maar je moet een verschil durven te maken tussen wat ik de voorbije dagen in de pers zag en wat hier wordt gezegd. Ik stel dikwijls vast dat als een minister communiceert met de pers het allemaal heel sexy en romantisch mag zijn. Het gaat dan over eilanden en over wonen en jachthavens en het aanboren van nieuwe innovatieve energiebronnen op die eilanden. Maar als u naar het parlement komt, is het heel technisch. Dan gaat het over de stranden verbreden en de kustlijn weerbaar maken. Daar ben ik mee akkoord. Ik zou niet willen dat West-Vlaanderen overstroomt. Al is het alleen maar om de heer Decaluwe te redden.

Minister, ik stel een groot proportioneel verschil vast tussen wat in de pers werd verteld en wat u vandaag hier in het parlement vertelt. Nochtans las ik ook uw officiële persverklaring. Die was iets anders genuanceerd. Concreet stel ik één ding vast. Een tijdje terug vroeg u aan minister Muylers extra middelen om de Vlaamse wegen te herstellen. U hebt die budgetten niet gekregen. Wij kunnen vandaag in Vlaanderen, met de budgettaire krapte, niet eens onze eigen wegen herstellen. Maar, beste collega's, wij gaan wel nieuwe eilanden maken en daar nieuwe gebouwen op zetten en nieuwe wegen aanleggen. Minister, hoe?

De voorzitter: Mevrouw Van Volcem heeft het woord.

Mevrouw Mercedes Van Volcem: Minister, op zich vind ik dat een boeiend verhaal. Wij staan daar niet negatief tegenover. Maar ik vind vooral dat u het globaal moet aanpakken. Een studie moet ook de innovatie bekijken en u moet vooral ook overleg plegen met de minister van Energie. Er zijn heel wat mogelijkheden voor alternatieve energie. Ik bedoel daar niet alleen windmolens mee. Ik heb ook eens in een studie gelezen dat men door eilanden voor de kust te maken als het ware een kuip zou kunnen installeren tussen de kust en de eilanden,

waardoor je bij pieken de alternatieve energie kunt alterneren met een waterkrachtkuip. Het project is misschien ambitieus maar ik vind dat Vlaanderen ambitieus moet zijn. Ik wil dan ook uw project steunen, uiteraard in overleg met de kustgemeenten en ook met de haven van Zeebrugge.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, minister, collega's, ik ben blij dat de heer Vandaele het woord 'alibi' in de mond heeft genomen. Er lopen een aantal dingen door elkaar. We weten allemaal dat er aan kustbeveiliging moet worden gewerkt. Er is een voorlopig plan in opmaak. Wij kijken daarnaar uit. Maar we hebben hier ook de indruk, gelet op het feit dat die baggeraars zo duidelijk in beeld komen, dat het vastgoed vastgoed voor die baggeraars is. Er wordt hier vooral gesproken over de zich ontwikkelende nieuwe zones voor de kust waarop onder meer vastgoed kan worden gebouwd. Dat is al heel ver af van het originele plan van de kustbeveiliging.

Minister, kunt u garanderen dat in het onderzoek dat zal gebeuren met betrekking tot mogelijke opspuitingen van zandbanken of eilanden voor de kust een objectieve aanpak gegarandeerd is, gelet op het feit dat de helft van het kapitaal van dat vehikel dat dat onderzoek moet sturen van de baggeraars zelf afkomstig is?

Als dat geld van hen afkomstig is, welke garantie krijgen we dan dat hun onderzoek objectief zal zijn? Ik sluit me aan bij sommige collega's. De natuurbeweging, de energiesector, en ongetwijfeld andere partners moeten daar heel nauw bij worden betrokken.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Minister, het is goed dat u die uitspraken voor het weekend hebt gedaan. Stagnatie in het beleid is onaanvaardbaar. Er is stranderosie. Dagelijks word ik aan de kust geconfronteerd met het feit dat de zeespiegel stijgt. Tegen 2050 is een stijging van 30 centimeter voorspeld. Het kantoor van mijn overbuur, Jean-Marie Dedecker, zou zelfs onder water komen te staan.

Die kustplannen zijn absoluut noodzakelijk. Zandopspuitingen, stormmuren zijn een noodzaak. Oostende ligt onder de zeespiegel. In de jaren 50 waren er heel wat dijkbreuken, en vielen er verschillende doden. Wat we vandaag hebben, is niet voldoende. Er moet dringend een kortetermijnvisie komen, het is goed dat er ook een langetermijnvisie is.

Ik zou graag de bestaande studies in de bevoegde commissie voorstellen in het najaar. En ik wil ook nog waarschuwen. Vorig jaar zijn we met de commissie Buitenlandse Zaken onder andere in Dubai geweest. Het was heel boeiend om de palmeilanden te zien, die door Vlamingen werden opgespoten. Maar we hebben ook de afbrokkeling ervan gezien. Men heeft dat om financiële redenen moeten stopzetten. Het is belangrijk om de financiële haalbaarheid en realisatie onder de loep te nemen. Romantiek is belangrijk, maar realistisch zijn ook.

De voorzitter: De heer Verougstraete heeft het woord.

De heer Christian Verougstraete: Dit is een heel futuristisch en ambitieus plan. Daar kunnen we niet direct tegen zijn. We moeten het allemaal heel kritisch bekijken. De essentie is dat dit plan een bijkomende bescherming is voor mogelijk overstromingsgevaar aan de kust. We moeten een degelijke studie uitvoeren over de haalbaarheid, zodat we geen economische en financiële risico's lopen zoals ook in Dubai is gebeurd.

Minister, in welke mate is er degelijk overleg geweest met de kustburgemeesters?

Minister Hilde Crevits: Mijnheer Reekmans, ik ben blij dat u mijn communicatie sexy vindt. Ik heb ze bij. Behalve een fotootje zie ik een letterlijke vertaling van wat ik heb gezegd. Als ik namens de Vlaamse overheid communiceer over hoe we omgaan met het plan

Vlaamse Baaien, zoekt men onmiddellijk de huizen en villa's die erop gaan staan. Ik zag een krantenkop over 100.000 woningen in de zee: ik viel bijna van mijn stoel.

De minister van Kustverdediging wordt samen met de minister van Innovatie de trekker van dit dossier omdat de hoofdreden van dit onderzoek is de kust sterk en veilig te maken. In de mededeling zijn er zes begeleidende zaken: veiligheid, natuurlijkheid, kustontwikkeling, aantrekkelijkheid en duurzaamheid. De duurzaamheid gaat niet alleen over windmolens – die worden nu al gebouwd – maar ook over hoe we golfslagenergie omzetten in energie die we kunnen gebruiken. De minister van Energie is daarin heel belangrijk.

Het belangrijkste is dat we verder kijken dan onze neus lang is, dat we de neus zetten op 2100. Wat kunnen we realiseren en hoe kunnen we de kust verdedigen? Je zou kunnen zeggen dat we hoge muren kunnen bouwen en hoge dijken, maar dat is niet de bedoeling. We gaan nagaan hoe we door maatregelen in de zee, onder het water, ervoor kunnen zorgen dat onze kust sterker wordt. Dat is de bedoeling van dit onderzoek.

Sommigen zeggen dat we alle buitenlandse expertise moeten gebruiken. Ik weet niet of u het beseft, maar de kennis inzake waterbouwkunde en -technologie zit bij ons. We moeten die kennis gebruiken. Laten we als overheid en privésector de handen in elkaar slaan om na te gaan wat de innovatieve mogelijkheden zijn.

Mijnheer Van Daele, ik heb uw vragen al trachten te beantwoorden. De Vlaamse overheid heeft hiermee geen commerciële bedoelingen. We willen de kennis die hier aanwezig is naar het buitenland uitdragen. Dat is het enige wat telt. Heel de wereld mag weten dat Vlaanderen op het vlak van de waterbouwkunde een pionier is. Dat is trouwens ook een van de doelstellingen van ViA. Daarom willen we hierin investeren.

Mijnheer Verstreken, ik hoop oprecht dat al onze kustgemeenten sterk zullen blijven. Ik hoor soms dat Torhout misschien ooit aan zee zal komen te liggen. Ik wil nog niet zo ver gaan om te zeggen dat de zee ooit tot bij de heer Decaluwe zal geraken. Het is absoluut de bedoeling onze kust te behouden. Een zeewaartse uitbreiding van de stranden kan de kust veilig stellen.

De havens vormen op dit vlak een kritiek punt. Daar komt het zeewater immers een beetje het land in. De mensen uit Antwerpen hebben misschien de indruk dat het hier heel de tijd enkel over de kust gaat. Dit gaat echter ook over de Antwerpse haven. Volgens de Stichting Ecorise is er een verband met de Scheldemonding. Daarom breiden we het onderzoek uit tot heel het gebied van de Schelde.

Sommige mensen vragen zich bezorgd af of het hier om een puur immobiëlenproject gaat. Ik wil duidelijk stellen dat dit zeker niet het geval is. We vertrekken vanuit de verdediging van de kust en vanuit de innovatiemogelijkheden. We maken, samen met de private sector, middelen vrij. De vraag is wie er allemaal zal participeren. De private sector roept alle mogelijke private partners op. Wie daar zin in heeft, kan hierin participeren. Wij zullen kijken wie vanuit de Vlaamse overheid kan participeren. De projecten zullen door de minister van Innovatie en mezelf worden geselecteerd. We zullen erover waken dat de voor ons interessante, correcte en juiste projecten worden geselecteerd.

Ik heb het nog niet over de overlapping met alle andere bevoegdheden gehad. Dit project interesseert in feite heel de Vlaamse Regering. Het gaat hier om het toerisme, om het leefmilieu, om onze energie en om de kustverdediging. Dit project is zeer beleidsdomeinoverschrijdend. We hebben vorige vrijdag dan ook beslist een stuurgroep in het leven te roepen om dit masterplan te begeleiden. In die stuurgroep zullen alle administraties worden vertegenwoordigd. Ik merk dit maar even op omdat de heer Reekmans naar de vergunningen heeft verwezen.

De heer Wilfried Vandaele: Het is goed dat we een beetje chauvinistisch zijn. Wat de waterbouwkundige werken betreft, behoren we zeker tot de wereldtop. Dit betekent echter niet dat we niets van het buitenland te leren hebben. Ik denk niet dat we van onze

Nederlandse vrienden – die we overigens te vriend moeten houden omdat ze straks wereldkampioen worden – niets meer te leren hebben.

De minister heeft net verklaard dat enkel de verdediging van de kust haar interesseert. Ik beweer niet dat zij te kwader trouw is. Dit zal echter veel geld kosten. Indien op die eilanden geen ontwikkelingen worden toegelaten, zal dit niet betaalbaar zijn. Dat is wat me zorgen baart. Ik ben niet overtuigd van het nut en van de haalbaarheid van dit project. Ik ben echter een redelijk man. Ik ben altijd bereid me te laten overtuigen.

Een enkel element noopt me ertoe te besluiten dat dit project nooit zal worden uitgevoerd. Door voor de kust die Vlaamse baaien aan te leggen, zou West-Vlaanderen natuurlijk groter worden. Ik kan me niet voorstellen dat de andere provincies dit zullen toelaten.

De heer Peter Reekmans: Ik sta absoluut achter het voornemen onze kust weerbaarder te maken. Ik kijk echter ook verder. We willen niet dat Vlaanderen overstroomt. Onze wegen zitten echter vol putten. Onze regionale luchthavens, zoals die in Deurne en Oostende, zijn bijna musea. Onze havens smeken om investeringen. Het is nog steeds niet duidelijk of de Lange Wapper boven of onder Antwerpen zal worden aangelegd. De Brusselse ring slijt dicht. De minister wil met deze nieuwe studie echter de sjeik van Dubai naar de kroon stoten. De heer Verstreken heeft gelijk. Er zijn technische problemen met de afbrokkeling van de eilanden in Dubai.

Ik zou de minister willen vragen zich de komende maanden met het technisch probleem van de putten in de wegen bezig te houden. Als die problemen zijn opgelost, kan ze Dubai naar de kroon stoten. We kunnen dan nagaan of we nieuwe wegen of nieuwe eilanden willen aanleggen. Op die manier zullen we er komen. (*Applaus bij LDD*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over een tussentijdse studie betreffende de technische haalbaarheid van tunnels als alternatief voor het Lange Wapperviaduct als sluitstuk voor de Antwerpse Oosterweelverbinding

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Voorzitter, vorige week donderdag heeft uw commissie een heel interessante vijftiende voortgangsrapportage gekregen over de werkzaamheden van BAM in het verhaal van de Lange Wapper. Een aantal van onze collega's waren zeer ongeduldig om te weten hoe de zaken nu zouden evolueren.

Ik heb daar een aantal zaken geleerd, minister. Er zou een technische haalbaarheidsstudie worden afgeleverd voor het parlementaire reces. En dan heb ik geleerd dat het reces van de ministers iets later begint dan dat van ons. Wij stoppen op 11 juli, de ministers gaan door tot 21 juli. Op basis van die technische haalbaarheidsstudie zou de regering dan een definitieve visie formuleren. Dat zou gebeuren voor het einde van de zomer. Ik wens iedereen een lange en hete zomer toe, maar de zomer is voor mij meteorologisch ten einde op 21 september. De minister heeft ook bevestigd dat het voor die datum zou gebeuren.

Groot was echter mijn verbazing toen ik maandag in de Antwerpse pers moest lezen dat die haalbaarheidsstudie er al zou zijn, en dat ze zou vaststellen dat een tunnelvariant technisch niet haalbaar is. Hoe zit het daar nu mee, minister? Is die studie er?

U kunt nu drie dingen antwoorden. U kunt zeggen: mijn naam is haas en ik weet van niets. Maar u heet Crevits en u weet wel van iets, en overigens is de journalist die dat stuk heeft geschreven te integer om zomaar iets uit zijn duim te zuigen. Ik vermoed dus dat de studie bestaat.

U kunt ook zeggen: de studie bestaat, maar ik ga er nog niet op anticiperen, ik ga u nog niet in de kaarten laten kijken. Dat zou ik dan betreuren, want er bestaat hier zoiets als een openbaarheid van bestuur. Ik zou die studie, mocht ze bestaan en mocht de pers ze al hebben, ook willen kennen.

U zou ten derde ook kunnen zeggen: ja, de studie bestaat, en ik weet dat ze een negatief advies uitbrengt over de technische haalbaarheid van de tunnels, en ik ga daar al dan niet rekening mee houden.

Welk van de drie antwoorden wordt het?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Het zal toch nog een ander antwoord worden, mijnheer Penris. Ik heb u donderdag in de commissie duidelijk gemaakt dat er inderdaad een technische studie zou worden opgeleverd. Die is vandaag nog niet opgeleverd. En over documenten die nog niet opgeleverd zijn, doe ik zeker geen uitspraken.

Eens die technische studie opgeleverd is, zal daar een ‘peer review’ op gebeuren door Eurostation. Die is trouwens al aangesteld en is op 22 juni met de voorbereidende werkzaamheden gestart. Ook dat document heb ik nog niet in mijn bezit.

Zolang die twee documenten niet opgeleverd zijn, zult u van mij geen uitspraken horen over wat erin staat. Ik betreur verschrikkelijk dat er in de kranten allerlei verhalen verschijnen met conclusies en evaluaties en God weet wat allemaal.

Ik zal nog iets duidelijker proberen te zijn. De technische studie over de tunnels onderzoekt twee varianten van tunnels: de variant van de geboorde tunnels en de variant van de ‘cut and cover’. ‘Cut and cover’ betekent dat je gaat graven, de tunnel erin legt en het gat weer dichtgooit. Bij geboorde tunnels boor je er gewoon doorheen. Ik ben in blijde verwachting van dat rapport, maar ook dat rapport is tot vandaag – ik heb het nog nagekeken voor ik naar hier kwam – niet opgeleverd.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Dat is een belangrijk antwoord, minister. Ik noteer dat u dat stuk officieel niet opgeleverd hebt gekregen. En ik wil u zelfs geloven. We zullen u achteraf wel ter verantwoording kunnen roepen over de eerlijkheid van uw antwoord van vandaag.

Herinner u dat we in andere dossiers ook al onze bedenkingen hebben moeten formuleren ten aanzien van de oplevering van stukken en de timing daarvan, om de ambtelijke stukken van de heer Debaere niet te noemen. Maar ik geloof u, ik geef u vandaag het voordeel van de twijfel. Alleen verbaast het me dan – ik herhaal, het is een integer journalist, iemand van de oude stempel die checkt en dubbelcheckt – dat die mensen wel al de inhoud van die studie kennen. Ergens zit er een lek. Ik vraag me af waar en met welke bedoeling.

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: Ik vind de vraag van de heer Penris bijzonder interessant en ik wil ze steunen. Bij de voortgangsreportage vorige week werd de voorlopige studie in het vooruitzicht gesteld. De definitieve tekst zou er op 21 september zijn. Ik zou graag weten wanneer wij erover kunnen beschikken. Ik moet het u niet zeggen, onze mailbox zit vol vragen over de openbaarheid van bestuur. Het zijn vragen naar documenten gaande van de eerste schets over de ring in 2003 tot de schets over de tunnel van vandaag. Eigenlijk ben ik dat spelletje beu. Als er documenten worden opgeleverd door een bedrijf aan de overheid, zijn dat openbare stukken, zeker voor het parlement. Minister, hebben wij op 21 september het antwoord op de vragen van de heer Penris?

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Ik sluit me aan bij de vraag van de heer Penris, met de nuance dat ik niet geloof dat er tegen het begin van het reces niets nieuws zal zijn. Het rapport zal pas eind september worden opgeleverd. Minister, u hebt bevestigd dat er voor het reces al een eerste afweging zou komen vanuit de regering. Op 21 of 30 september zouden we dan de volledige technische fiches krijgen. Ik denk dat het de bedoeling is nu een eerste afweging te krijgen.

Ik vang die geruchten ook op. Het tunnelalternatief zou onhaalbaar zijn. U bevestigt hier vandaag dat de studie niet is opgeleverd. Er kan nog niets over worden gezegd. Uit andere bronnen, uit sp.a-hoek bijvoorbeeld, verneem ik dat ze nooit gaan plooiën: ze gaan nooit slikken dat de terugvalpositie er komt. Vandaar mijn duidelijke, eenvoudige, ondubbelzinnige vraag: blijft die Vlaamse Regering achter het dubbelbesluit van 30 maart staan? Kiest men inderdaad voor de tunnel? Als het tunnelalternatief onhaalbaar zou blijken, gaat men dan zonder verdere afweging of studie terugvallen op de terugplooi-optie van dat dubbelbesluit, met andere woorden: de brug.

Minister Hilde Crevits: Collega's ik heb vorige donderdag zo duidelijk mogelijk gesproken; ik kan u vandaag nogmaals bevestigen dat we voor het reces absoluut de technische haalbaarheid van de tunnelvariant zullen toetsen. Met mijn collega's van de Vlaamse Regering zal ik tegen het einde van de zomer een formele beslissing treffen.

Mevrouw De Ridder, ja, het dubbelbesluit is het dubbelbesluit. Ik heb vandaag geen enkel signaal dat daaromtrent een probleem zou bestaan. Het is een besluit van de Vlaamse Regering. Het schetst het kader waarin beslist zal worden.

Mijnheer Peeters, ik begrijp dat u naar een timing vraagt. U kunt echter niet van mij verwachten dat ik een niet-opgeleverde studie vrijgeef. De studie moet opgeleverd zijn. Dan moet er een 'peer review' komen. Dat is belangrijk; ik heb dat vorige week aangekondigd. Het is goed dat de studie nog eens getoetst wordt. Ik zal zicht op de timing kunnen geven op het moment dat de oplevering een feit is. Een oplevering betekent dat de Vlaamse Regering tevreden is, of beter gezegd: dat ze akkoord gaat, en dat alle zaken die we gevraagd hebben op afdoende wijze afgetoetst en onderzocht zijn. We doen er alles aan om alles zo snel mogelijk vrij te geven en ter beschikking te stellen. Over niet-opgeleverde zaken ga ik geen uitspraken doen. Uiteraard kan ik daarover niets vrijgeven, ik heb niets om vrij te geven.

De heer Jan Penris: Minister, in het licht van uw verklaringen van vorige donderdag gaan wij ervan uit – en ik heb de heer Peeters en mevrouw De Ridder heel duidelijk gehoord en ik meen dat ik dus namens de hele oppositie mag spreken – dat u voor 21 juli aanstaande zowel over een opgeleverde studie zult beschikken als over een 'peer review'. Op dat moment moeten ook wij, als parlementsleden, die stukken kunnen inkijken en op basis daarvan moeten wij u eventueel kunnen ondervragen.

Voorzitter, ik houd me deze vakantie ter beschikking om dat mogelijkerwijs te doen.
(Applaus bij het Vlaams Belang)

De voorzitter: Mijnheer Penris, ik sta ook ter beschikking indien u dat nodig acht. We hebben hierover afspraken gemaakt in de commissie.

Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Roegiers tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de verkeersveiligheid in de steden

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Voorzitter, minister, collega's, we hebben het hier al gehad over de Antwerpse gemeenteraad, de Gentse gemeenteraad, de Oostendse gemeenteraad en ook een

beetje over de Brugse gemeenteraad. Ik wil nu de collega's uit de steden allemaal aanspreken omdat ik me zorgen maak over de verkeersveiligheid in onze steden.

Het is zo dat verzekeraar AXA maandag een analyse heeft vrijgegeven van de ongevallen-cijfers van 2008. U weet allen dat de ongevallencijfers van 2008 vergelijkbaar zijn met die van 2009 en wellicht ook met die van 2010, omdat onze ongevallencijfers helaas niet erg veel naar beneden gaan, een heel klein beetje maar, in die mate dat de doelstellingen die vooruitgeschoven werden door zowel de Europese Unie als door onszelf, aan geen kanten gehaald worden.

Uit die analyse van AXA blijkt dat 55 percent van de verkeersongevallen in de steden gebeuren en dat bij 22 percent van die ongevallen in de steden, de slachtoffers zwakke weggebruikers zijn. Omgerekend betekent dat, minister, dat van de 495 verkeersongevallen met dodelijke afloop in 2008, 55 percent of 272 doden in de steden zijn gevallen, dat is om de anderhalve dag een dode in het verkeer in de steden en om de 4 dagen een zwakke weggebruiker die het leven laat in de steden. Dat zijn cijfers om heel omzichtig mee op te gaan. We hebben in 2007 een verkeersveiligheidsrapport gekregen. Het is mijn indruk dat we nog maar weinig vooruitgang hebben geboekt inzake de aanbevelingen van het verkeersveiligheidsplan.

Mijn heel concrete vraag is: wat mogen we van u de komende periode verwachten inzake verkeersveiligheid in het algemeen en voor de steden in het bijzonder?

De voorzitter: Minister Hilde Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Voorzitter, mijnheer Roegiers, ik zou met uw vraag een hele commissievergadering kunnen vullen, maar iets meer punctueel zou ik de studie van AXA toch eventjes willen situeren. Ik denk dat u ook heel goed weet hoe die studie in zijn werk gaat. AXA wil trouwens ook sensibilisatieacties ondernemen. Vorig jaar werd gefocust op het platteland en de ongevallen die daar gebeuren, dit jaar op de stad. Er werd geen verkeersongevallenanalyse gemaakt, er werd niet gekeken naar het type ongevallen en de oorzaken ervan, maar er werden een aantal crashtests gedaan. Zo liet men een elektrische fiets, dus een fiets met een motortje, met een fietser er op, botsen tegen een auto en er werd onderzocht wat de mogelijk accidenten zijn. Daarna werden ze geponeerd in een stedelijke situatie waar er heel veel verkeer door elkaar is en er dus een heel grote kans op ongevallen is. Ik vind het uitstekend dat zoiets gebeurt, want alleen al de crashtests kunnen als sensibilisatieactie gelden, dat is goed.

U stelt terecht dat de stedelijke context een gevaarlijke context is, maar ik ben het niet met u eens wanneer u zegt dat we eigenlijk niets of bijna niets doen inzake de verkeersveiligheid. *(Opmerkingen van de heer Jan Roegiers)*

Ik ben het er niet mee eens dat u zei dat er niet veel beweging of evolutie merkbaar is. Ik meen dat we op drie fronten, op de 3 E's van 'Education', 'Enforcement' en 'Engineering', heel intens werken.

Het eerste front voor ons is 'infrastructuur' en dat betekent dat als je nieuwe infrastructuur aanlegt, je dat doet op een verkeersveilige manier: geef de fietsers hun plaats en zorg ervoor dat bij het binnenkomen van een stadsomgeving, een zone 50, de weginfrastructuur uitnodigt om langzamer te rijden, met een snelheid die is aangepast aan de stedelijke context, ook als men het verkeersbord niet zou opmerken.

Ten tweede moet je goed handhaven. Als je regels hebt, zorg dat ze worden nageleefd. Het handhavingsbeleid in Vlaanderen en Wallonië is stevig. Ten derde is er educatie of sensibilisering: zorg dat wie zich in het verkeer begeeft, zich bewust is van de gevaren.

Een van de zeer interessante crashtesten van AXA is het lossen en laden in een stedelijke context. Dat bekommert mij omdat ik zie dat men in een stedelijke context laadt en lost op het moment dat de kinderen naar school gaan, om 8.30 uur 's morgens, wanneer iedereen zich

beweegt in het verkeer. Er loopt een project om die vrachtwagens uit de spits te halen en 's morgens wat vroeger en 's avonds wat later te laten laden en lossen.

Zowel voor infrastructuur, handhaving als sensibilisering zijn we goed bezig. Het is niet exclusief stadsgelateerd, maar Vlaams. Het feit dat we de ongevallen die in een Vlaamse context gebeuren zelf gaan analyseren is zeer belangrijk. Vlaanderen is één groot verstedelijkt gebied. We analyseren het om gepast te kunnen ingrijpen.

De heer Jan Roegiers: Dank u wel, minister, voor uw antwoord. Samen met u verheug ik mij over de actie van AXA. Ik hoop alleen dat het geen actie is om de verzekeringspremie naar omhoog te krijgen, want die is al heel zwaar voor heel wat mensen. De tests die zij hebben gedaan, tonen een aantal zaken aan en vooral dat er nog veel werk op de planken staat.

Minister, u hebt terecht gezegd dat er dingen gebeuren. Dat heb ik niet ontkend. Ik wil dat ook niet ontkennen. Ik zeg enkel dat we de cijfers die we hadden vooropgesteld niet halen, de Vlaamse ambities niet en de Europese ook niet. Verkeersveiligheid moet een absolute prioriteit zijn en blijven, voor u, voor mij en voor ons allemaal. Dat heb ik met deze vraag aan de kaak willen stellen.

De voorzitter: De heer Hendrickx heeft het woord.

De heer Marc Hendrickx: Er wordt één zaak over het hoofd gezien. Het is een van de prioriteiten van het Belgisch voorzitterschap, zoals gesteld door de Vlaamse Regering: het reduceren van het aantal dodelijke slachtoffers. Zoals de heer Roegiers stelt, werd het aantal verkeersdoden zoals in het Europees actieplan omschreven door het recente voorzitterschap niet gehaald. Wij moeten dat dus opnieuw op de agenda zetten. Tegelijk vraag ik aandacht voor de Vlaamse Stichting Verkeerskunde, onder voorzitterschap van u niet onbekend iemand.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Minister, we zijn nog maar twee vragen verder en u ziet al dat u de dromen van 'Baaise' toestanden kunt opbergen en dat we beter werk maken van betere en veiligere wegen. (*Rumoer*)

Als de fanfare of het zangkoor gedaan heeft, ga ik verder – de zon zal er wel voor iets tussen zitten.

Minister, verkeersveiligheid is absoluut belangrijk. Ik herinner me dat een vorige Vlaamse Regering vooral wou investeren in de bus en in de fiets om in de steden de verkeersveiligheid te verbeteren. Er zijn vandaag bewegingen in heel veel steden om het centrum verkeersvrij te maken. Daar protesteren heel veel handelaars tegen. Ik neem een concreet voorbeeld. In Aarschot loopt vandaag een proefproject om het centrum aan de Grote Markt verkeersvrij te maken. Nu klagen de voetgangers dat ze bijna overhoop worden gereden door fietsers. Dat creëren we. We bannen de auto.

Mijnheer Roegiers, men voert vandaag projecten in die totaal niet doordacht zijn. Er wordt hier al jaren een beleid gevoerd dat de bus en de fiets alles moeten vervangen zodat de verkeersveiligheid beter zou worden. Tot op heden is de verkeersveiligheid nog niet grondig verbeterd, hoewel het destijds zo beloofd was. (*Applaus bij LDD*)

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: Voorzitter, minister, collega's, ik heb een bijkomende vraag over infrastructuur. De minister had het er al over. Ongeveer twee weken geleden las ik in de pers dat fietsers op ronde punten de zwakke weggebruikers bij uitstek zijn en dat onder de slachtoffers opvallend veel fietsers voorkomen. We kennen allemaal het Fietsvademeicum. Dat is evenwel niet erg dwingend; het gaat om een richtlijn. Ook de interpretatie gebeurt nogal vrijblijvend. Verkeersauditors van auditcomités stellen nogal eens vast dat het

allemaal niet werkt. Onlangs kreeg ik van u een schriftelijk antwoord over het kruispunt in Ninove dat Den Dollar wordt genoemd. In de audittekst staat dat we dat niet in orde krijgen.

We hebben het vademecum, kennen de voorschriften maar slagen er niet in om die uniform op ons wegennet toe te passen. Dat leidt tot verwarring en ongevallen. Kunt u niet zorgen voor herkenbaarheid, leesbaarheid en uniformiteit inzake de ronde punten?

De voorzitter: Mevrouw Smaers heeft het woord.

Mevrouw Griet Smaers: Ik kan me niet akkoord verklaren met de visie van de heer Roegiers. Verkeersonveiligheid is geen stedelijk, maar een Vlaams probleem. Dat moet in een Vlaamse context worden bekeken en aangepakt. De minister heeft terecht verwezen naar heel wat discussies en debatten die we daarover in de commissie al hebben gevoerd. Vorige week is lang gedebatteerd over actieplannen ter bevordering van de verkeersveiligheid. Er staat veel in de steigers om de verkeersveiligheid te verbeteren. Ik wil ook verwijzen naar het Europese akkoord om intelligente systemen ter verbetering van de verkeersveiligheid in te voeren. Zult u een concreet actieplan uitwerken om dat ook in Vlaanderen te doen?

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Voorzitter, minister, collega's, ik heb veel sympathie voor de vraag van de heer Roegiers, want verkeersveiligheid is ook een grote bekommernis van onze fractie. Maar wij bekijken het probleem veel breder, want het is niet enkel een probleem in de steden. Het is eigenaardig dat de vraag hier aan bod komt, want amper een week geleden is in de commissie voor Openbare Werken en Mobiliteit afgesproken om in het najaar dit debat over verkeersveiligheid erg uitgebreid te voeren. Dat gebeurde naar aanleiding van een discussie over de ongevallenanalyse. Het gaat dan over educatie, infrastructuur, handhaving maar ook nog veel andere zaken, zoals de rol van De Lijn, de dode hoek, de veiligheid van motorrijders, de zones-30 en de laad- en loszones. Ik wil daarom eerder aan de voorzitter van de commissie dan aan de minister vragen om daarover in het najaar in de commissie een brede hoorzitting te organiseren, met deelname van alle actoren van het middenveld. Het zou niet goed zijn om de reflectie te beperken tot het debat hier, waarin elke fractie slechts enkele minuten spreektijd krijgt.

Minister Hilde Crevits: Voorzitter, collega's, wat de infrastructuur betreft, wil ik vooraf zeggen dat we inzake de ronde punten al een hele weg hebben afgelegd. In het eerste vademecum stond er enkel dat fietsers gewoon de ronde punten moesten gebruiken. Er is dan vastgesteld dat dit niet veilig is, want er is een hoek waarbinnen de fietsers niet zichtbaar zijn. 99 procent van de ronde punten die nu worden aangelegd, hebben dat euvel niet.

Niet alle problemen worden opgelost, maar de overlegprocedures die vandaag bestaan, zorgen er wel voor dat nagenoeg alle problemen opgelost geraken. U hebt wel een punt wanneer u zegt dat elke vorm van nieuwe infrastructuur die vandaag wordt aangelegd in Vlaanderen, de toets van de verkeersveiligheid moet kunnen doorstaan. Dat is de belangrijkste toets waar op ingespeeld moet worden.

De Vlaamse Stichting voor Verkeerskunde speelt een belangrijke rol bij de sensibilisering. Een paar weken geleden is een akkoord gesloten met de humaniora omdat dit een van de meest kwetsbare groepen is, om een pakket educatief materiaal te ontwikkelen. Er zijn ook de verenigingen van slachtoffers van verkeersongevallen, en enorm veel andere organisaties die met verkeersveiligheid bezig zijn. Wij proberen te sturen.

Mevrouw Smaers, uw opmerking is uiteraard terecht. We kunnen intelligente systemen gebruiken. De verkeersbordendatabank legt straks zijn laatste kilometers af. Daarna ligt de weg open om de gegevens die we hebben, te gebruiken om daar een actief instrument van te maken. We willen er dan een gps in stoppen, veilige routes maken en ervoor zorgen dat vrachtwagens niet langer door kleine dorpskernen rijden.

Mijnheer Reekmans, u houdt hier een mooi pleidooi, maar ik hoop oprecht dat LDD een grote fan wordt van de drie E's in verband met verkeersveiligheid. Ten eerste moet de infrastructuur worden verzorgd en moeten er budgetten worden vrijgemaakt. Ten tweede moet er worden gezorgd voor sensibilisering en opleiding. Ten derde – en ik hoop dat u me ook applaus zult geven wanneer straks mijn nieuw handhavingsprogramma flitspalen bekend zal worden – moeten we ervoor zorgen dat de snelheden gerespecteerd worden. Het niet-naleven van de snelheid is een van de hoofdoorzaken van dodelijke ongevallen in het verkeer. Ik hoop dan ook dat u dit project voor 300 percent mee zult ondersteunen.

De heer Jan Roegiers: Minister, ik dank u en de collega's. Ik stel vast dat alle fracties ons pleidooi ondersteunen om verkeersveiligheid bovenaan de agenda te zetten. Als deze actuele vraag daar mee toe geleid heeft, dan ben ik een tevreden man.

De voorzitter: Mevrouw De Ridder, uw suggestie zal worden behandeld bij de regeling van de werkzaamheden in de commissie.

Mevrouw Annick De Ridder: Bedankt, voorzitter.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Valerie Taeldeman tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de deadline voor het overmaken van de leegstandsregisters door de gemeenten

De voorzitter: Mevrouw Taeldeman heeft het woord.

Mevrouw Valerie Taeldeman: Minister, vorige week hebben we in het Vlaams Parlement gedebatteerd over het Grond- en Pandendecreet, meer bepaald over het hoofdstuk 'Wonen in eigen streek'.

Het Grond- en Pandendecreet betreft echter meer dan wonen in eigen streek, en ook meer dan het behalen van het bindend sociaal objectief inzake sociale koop- en sociale huurwoningen. Het decreet bepaalt namelijk dat vanaf nu elke gemeente een leegstandsregister moet bijhouden: een register met leegstaande woningen en een register met leegstaande gebouwen.

Op 31 augustus verwacht het Agentschap Wonen in Vlaanderen een eerste overdracht van de lokale besturen. Wij vrezen dat weinig lokale besturen klaar zijn met dat leegstandsregister en dat de vooropgestelde datum niet haalbaar is voor de gemeenten.

Minister, bent u ervan overtuigd dat die vooropgestelde datum van 31 augustus haalbaar is voor de lokale besturen voor wat het overmaken van dat leegstandsregister betreft?

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Ik ben me ervan bewust dat een aantal gemeenten ietwat trager werkt. Toch zijn er al 194 gemeenten die toegang hebben gevraagd tot het geoloket van Wonen Vlaanderen dat daarvoor is gecreëerd. Daar is de gewestelijke inventaris in terug te vinden. De gegevens van die gewestelijke inventaris worden aan de gemeenten overgemaakt.

Zij moeten dat enkel actualiseren, aanpassen, checken en terugsturen. Ik denk dat het voor heel veel gemeenten haalbaar zal zijn om dat tegen de vooropstelde datum te doen. Die datum per definitie naar achteren schuiven, is niet evident. Die gemeenten die wel op tijd zijn, zouden dan ook pas later een beroep kunnen doen op een vergoeding. Dat zou ik niet willen. Ik zou niet die gemeenten of steden willen straffen die wel op tijd zijn. Maar het is natuurlijk zo, mevrouw Taeldeman, dat er geen sanctie zal getroffen worden ten aanzien van gemeenten die wat later zijn. Ik wil wel dat het register zo snel mogelijk operationeel is. Ik denk dat gemeenten er zelf alle baat bij hebben.

Vandaag vertrekt er een brief, of die is al vertrokken, van Wonen Vlaanderen om de lokale besturen te herinneren aan die deadline, aan de diensten die Wonen Vlaanderen aanbiedt om te helpen bij het overmaken van die gewestelijke inventaris.

Gelet op die 194 aanvragen tot toegang die er vandaag al zijn, kunnen en zullen heel wat gemeenten klaar zijn. Voor andere zal dat misschien niet het geval zijn. Laten we echter de gemeenten die snel genoeg zijn, alvast belonen door ze op tijd te vergoeden.

Mevrouw Valerie Taeldeman: Minister, ik dank u voor uw antwoord. U hebt het over 194 gemeenten die al een aanvraag hebben gedaan voor de toegang tot het geoloket, maar in Vlaanderen zijn er 308 steden en gemeenten. Mijn vraag gaat vooral over de kleinere, lokale besturen, die toch niet over een dienst Huisvesting of Stedenbouw met tientallen mensen beschikken. Integendeel, het zijn steden en, vooral, gemeenten die maar over twee of drie mensen op die diensten beschikken. Ze willen de taak inzake de monitoring van de leegstand er echt bijnemen. Ze willen dat heel goed doen. Het is geen taak die men er zomaar bijneemt.

Ik ben blij te vernemen dat er geen sanctie zal zijn voor gemeenten die de deadline van 31 augustus niet halen. Ik dank u daarvoor.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Mevrouw Taeldeman, u stelt deze vraag al dan niet terecht. Ik stel wel één zaak vast. De gemeentebesturen zullen het leegstandsregister invoeren om vooral de leegstaande woningen van particulieren te belasten. (*Rumoer*)

Dat is effectief de realiteit. Minister, als u met evenveel enthousiasme jacht maakt op de leegstand bij de bevolking, dan kan ik u een tip geven. Er staan al jaren tienduizenden sociale woningen leeg. Zit daar een beetje achter bij de sociale huisvestingsmaatschappijen, zodat ten minste de wachtlijsten krimpen voor er uiteindelijk weer een extra belasting wordt afgedwongen voor de bevolking!

Mevrouw Taeldeman, met uw vraag wilt u er alleen over waken dat de belastingen tijdig geïnd worden. Minister, doe iets aan de leegstand bij de sociale woningen. Sinds ik daarover 3 maanden geleden een vraag heb gesteld, heb ik nog niet veel beweging kunnen vaststellen. (*Opmerkingen*)

De voorzitter: Mevrouw Van Volcem heeft het woord.

Mevrouw Mercedes Van Volcem: Minister, ik ben een beetje verbaasd over uw antwoord. Ik vind het goed dat de gemeenten een leegstandsregister opmaken. Dat is nodig in een stad en ook in een gemeente. Maar u geeft nu wel een dubbel signaal. We hebben pas op 24 februari toegang gekregen tot de informatie. We moeten nu actualiseren. Voor gemeenten is het een probleem om dat te bewerkstelligen. Dat vraagt heel wat inzet. Daarnaast moeten in steden dikwijls 50.000 tot 100.000 woningen gecontroleerd worden op de geactualiseerde toestand. Het vraagt heel wat werk, ook als schepen van Huisvesting, om daar de nodige krachten voor te krijgen met opnieuw een stedelijke of gemeentelijke bevoegdheid. U geeft nu enigszins de indruk dat het er niet toe doet of men er al dan niet mee klaar is. Hoe zult u de gemeenten dan stimuleren om daar verder werk van te maken?

Bovendien wil ik mevrouw Taeldeman bijtreden die om uitstel verzoekt. Ik zou dan zeggen dat dat tegen een vaste datum zou zijn zodat er een stimulans is, omdat er sinds de wijziging van het decreet op 30 juni een intergemeentelijke samenwerking mogelijk is. Ik zie niet in hoe je dat tussen 30 juni en 31 augustus kunt bewerkstelligen.

De voorzitter: De heer Hendrickx heeft het woord.

De heer Marc Hendrickx: Minister, ik deel de bekommernis van mevrouw Taeldeman. Veel kleine lokale besturen zullen niet tegen 31 augustus kunnen ingaan op de vraag van het Agentschap Wonen-Vlaanderen. Is het mogelijk dat het Agentschap Wonen-Vlaanderen

concrete hulp en coördinatie kan bieden, buiten de databank en de gegevens die moeten worden ingevuld, aan de gemeenten?

Minister Freya Van den Bossche: Het Agentschap Wonen-Vlaanderen kan dat niet weten. Wij hebben net de hulp nodig van de lokale besturen om die informatie die enkel op lokaal niveau beschikbaar is, daarin te krijgen. Wij stellen een register ter beschikking. De gemeenten moeten controleren of dat nog juist is en het elk jaar actualiseren. Dat kan men vanuit Vlaanderen niet doen. Wij weten in Brussel niet hoeveel huizen in de gemeenten leegstaan. Het is geen kwestie van niet willen, het is een kwestie van niet weten en niet kunnen.

Mijnheer Reekmans, er bestaan twee soorten belastingen. Er bestaan belastingen die men heft om inkomsten te hebben en men probeert die naar draagkracht te verdelen om er beleid mee te voeren ten goede van de hele gemeenschap. Daarnaast bestaan er sturende heffingen – ik weet niet of u daar al van hebt gehoord – die moeten leiden tot gedragsverandering. Wat is de bedoeling van elk lokaal bestuur? (*Opmerkingen van de heer Peter Reekmans*)

Ik daag u uit, mijnheer Reekmans, om één gemeente te noemen die die bedoeling niet heeft. Elke gemeente die een heffing legt op leegstand, doet dat om zo snel mogelijk die kankers in de straten weg te krijgen om ervoor te zorgen dat die steden en gemeenten leefbaar genoeg blijven of worden. Er is geen enkele gemeente die daar de stadskas mee spijs. Weet u wel wat dat opbrengt? Dat kost veel meer aan mankracht dan dat het ooit opbrengt! Het is een sturende belasting om een bepaald gedrag te ontraden, mijnheer Reekmans! (*Applaus bij CD&V, het Vlaams Belang, Open Vld, sp.a, de N-VA en Groen!.*)

Mevrouw Van Volcem, u was een beetje verbaasd over mijn antwoord, maar ik ben ook een beetje verbaasd over uw repliek. U zegt: hoe gaat u stimuleren? Wat voor een halfslachtig signaal geeft u? Ik vind het signaal niet halfslachtig. Er is een decreet. Ze moeten het gewoon doen. Ik weet niet hoe u denkt, in zijn algemeenheid, mensen of besturen te stimuleren om te doen wat in een wet of een decreet staat. Dat moet gewoon! Misschien wilt u een beloning voor de rappen of een straf voor de tragen? Er is een decreet, men weet dat het moet gebeuren. Ik geloof nog altijd dat zeer veel gemeenten op tijd zullen zijn en dat we de bestuurskracht van vele gemeenten niet mogen onderschatten. Maar als ze later zijn, vindt u dan dat we die moeten straffen? Is dat uw vraag, mevrouw van Volcem? Wat is uw voorstel? (*Opmerking van mevrouw Mercedes Van Volcem. Rumor*)

De voorzitter: Mevrouw Van Volcem, de vraag van de minister was retorisch. Dat wil zeggen dat ze het antwoord kent.

Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Voorzitter, ik denk dat ik op alles heb geantwoord. Laten we begrip hebben voor die gemeenten die veel inspanningen doen, maar misschien iets later zijn. Laten we hen niet straffen, maar helpen waar we kunnen. Maar laten we er vooral van uitgaan dat redelijk wat steden en gemeenten op tijd zullen zijn. Het is een belangrijk instrument op lokaal en Vlaams niveau. Ik zal er alles aan doen om dat mee in goede banen te leiden.

Mevrouw Valerie Taeldeman: Minister, ik dank u voor het antwoord. Leegstand is een heel belangrijk thema. Ik ben er ook van overtuigd dat de lokale besturen het heel goed zullen bijhouden en monitoren.

Mijnheer Reekmans, aan u heb ik nog een boodschap. Als u dan toch de behoefte hebt om over alles nog wat het woord te voeren, dan bestaat natuurlijk het risico dat u de bal mist of dat u naast de kwestie zit.

Mijnheer Reekmans, het is immers zo dat dat register een verplichting is voor de lokale besturen, en die heffing niet.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Dit was de laatste actuele vraag van deze legislatuur. Ik zou voorstellen dat diegene die de laatste vraag stelt en beantwoordt, buiten dit huis een traktatie doet. (*Gelach*)

De minister heeft het niet gehoord, maar goed.

■

**VOORSTEL VAN DECREET van de heren Matthias Diependaele, Koen Van den Heuvel en Bart Van Malderen, mevrouw Helga Stevens, de heer Jan Laurys, mevrouw Güler Turan en de heer Robrecht Bothuyne houdende diverse bepalingen inzake het beleidsdomein Werk en Sociale Economie
– 570 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2**

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de algemene bespreking van het voorstel van decreet.

De heer Janssens, verslaggever, heeft het woord.

De heer Chris Janssens: Voorzitter, minister, geachte leden, oorspronkelijk hadden mijn medeverslaggever, mevrouw Fournier, en ikzelf een kleine taakverdeling gemaakt voor de toelichting van het verslag aan deze vergadering. Ze is echter ziek en dus verontschuldigd afwezig, zodat ik het verslag vandaag volledig voor mijn rekening zal nemen.

Het voorstel van decreet houdende diverse bepalingen inzake het beleidsdomein Werk en Sociale Economie werd in de commissie besproken op 17 juni 2010. De toelichting gebeurde in eerste instantie door de heer Diependaele. Het voorstel voert een aantal wijzigingen door aan diverse reglementeringen met betrekking tot het beleidsdomein Werk en Sociale Economie. De wijzigingen kunnen worden samengevat in een aantal hoofdstukken.

Om te beginnen zijn er de decretale bekrachtigingen in het kader van Beter Bestuurlijk Beleid (BBB). Twee besluiten met betrekking de toewijzing van goederen, enerzijds aan de VDAB en anderzijds aan SYNTRA Vlaanderen, kwamen er onder meer gelet op het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid van 18 juli 2003.

Vervolgens is er de oprichting van sector-, beroeps- en leertijdcommissies binnen SYNTRA Vlaanderen. Artikel 29 van het decreet van 23 januari 1991 betreffende de vorming en de begeleiding van de zelfstandigen en de kleine en middelgrote ondernemingen stelde dat binnen het Instituut voor Zelfstandig Ondernemen, de rechtsvoorganger van SYNTRA Vlaanderen, bijzondere beroeps-, sector- en leertijdcommissies konden worden opgericht. Dat decreet werd opgeheven door artikel 46 van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap Vlaams Agentschap voor Ondernemersvorming - Syntra Vlaanderen. Gezien hun noodzaak zijn de sector-, beroeps- en leertijdcommissies steeds blijven functioneren binnen SYNTRA Vlaanderen. Ze worden nu in artikel 4 opnieuw decretaal opgericht.

Dan is er de vzw ESF-Agentschap. Er worden drie wijzigingen aangebracht aan het decreet van 8 november 2002 houdende de oprichting van de vzw ESF-Agentschap. In eerste instantie worden de opdrachten van de vzw nader omschreven. Er wordt ook in de mogelijkheid voorzien dat de Vlaamse Regering de vzw kan belasten met het beheer, de voortgangsbewaking, de monitoring, de evaluatie en de bijsturing van andere Europese fondsen en bijhorende cofinancieringsmiddelen. Daarnaast maakt deze wijziging het ook mogelijk om het eenloketprincipe in het kader van de diverse Europese programma's te organiseren. Tot slot wordt de bestaande financieringsregeling gewijzigd. De Europese fondsen vragen een cofinanciering van de lidstaat of van de regio. De bestaande financieringsregeling in het decreet wordt gewijzigd, zodat aan de vzw ESF-Agentschap subsidies kunnen worden toegekend met het oog op de cofinanciering van acties of projecten binnen de haar toegekende opdrachten.

Een volgend hoofdstuk behelst de terminologische wijzigingen inzake Beter Bestuurlijk Beleid. Er worden een aantal terminologische wijzigingen aangebracht aan enkele besluiten en decreten, die het gevolg zijn van Beter Bestuurlijk Beleid.

Het laatste hoofdstuk, ten slotte, betreft de sectorconvenanten in het kader van het Vlaamse werkgelegenheidsbeleid. Conform de gangbare praktijk werden de sectorconvenanten afgesloten op basis van een door het Vlaams Economisch en Sociaal Overlegcomité (VESOC) goedgekeurd modelconvenant. Die praktijk werd vertaald naar artikel 4, derde lid, van het decreet van 13 maart 2009 betreffende de sectorconvenants. Onderzoek uitgevoerd door het Vlaams Interuniversitair Onderzoeksnetwork Arbeidsmarkttrappering (VIONA) naar de werking van de sectorconvenanten toont echter aan dat die manier van werken de dynamiek niet altijd ten goede komt. Via de voorliggende decreetswijziging wordt aan de sectoren een leidraad aangeboden als inhoudelijk kader.

Dan kom ik tot de bespreking in de commissie en de opmerkingen en suggesties die door de collega's en mezelf gemaakt zijn.

Mevrouw Peeters merkte op dat verschillende toepassingen retroactief bedoeld zijn, en ze suggereert dat een ontwerp van decreet misschien meer aangewezen was zodat ook een advies van de Raad van State nodig was. In verband met de bekrachtiging van de besluiten inzake de toewijzing van goederen aan de VDAB en aan SYNTRA Vlaanderen – 2 en 3 jaar na de publicatie van de besluiten –, stelt collega Peeters zich vragen over de rechtsgeldigheid van de beslissingen in de tussenperiode. De fractie van mevrouw Peeters staat ten slotte achter de administratieve vereenvoudiging die in de sectorconvenants wordt doorgevoerd.

De heer Chris Janssens is eveneens van oordeel dat het voorstel van decreet beter als ontwerp was ingediend. Hij heeft bedenkingen bij de ruimte die het ESF-agentschap krijgt om nog andere Europese fondsen te beheren zoals het Europees Integratiefonds. De heer Janssens uit zijn bezwaar tegen de weinig efficiënte werking van het Integratiefonds en de voorziene cofinancieringsmiddelen.

De heer Watteeuw pleit ook voor een ontwerp van decreet. Verder heeft hij bedenkingen bij de retroactiviteit van een aantal bepalingen. Tot slot vindt hij dat de Vlaamse Regering een erg grote vrijheid krijgt wat betreft vorm, inhoud en timing van het voortgangsrapport en eindrapport van de sectorconvenants. De regering moet het parlement hierover zeker inlichten.

Ten slotte beantwoordt de heer Diependaele de gestelde vragen en gemaakte opmerkingen. Hij gaat akkoord met de opmerkingen over de retroactiviteit van sommige bepalingen. Hij wijst erop dat een aantal besluiten in elk geval decretaal moest worden verankerd, omdat het nu eenmaal decretaal zo was bepaald. Dat de bevoegdheden van het ESF-agentschap tot andere Europese fondsen worden uitgebreid is een kwestie van administratieve vereenvoudiging, zo stelt hij. Op die manier is er nog maar één instelling die de Europese fondsen beheert. Tot slot wordt opgemerkt dat dit voorstel van decreet wel degelijk een legistiek advies heeft gekregen van de legistieke cel van het Vlaams Parlement.

De artikelen 1 tot en met 4 en de artikelen 7 tot en met 15 worden eenparig aangenomen. De artikelen 5 en 6 worden aangenomen met 8 stemmen voor en 2 stemmen tegen bij 2 onthoudingen. Het gehele voorstel van decreet wordt ten slotte aangenomen met 7 stemmen voor bij 5 onthoudingen. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Ik dank u voor de verslaggeving die ideaal was.

Ik wil enkel een kleine verduidelijking geven bij het punt over de retroactiviteit. Het is natuurlijk geen propere techniek, maar er werd vooral op gewezen dat men geen advies kon inwinnen omdat het een voorstel was en geen ontwerp. Er was alleen advies mogelijk van de legistieke cel van het parlement. Er is toen ook op gewezen dat het allemaal gaat om

bepalingen die decretaal moesten worden verankerd. Toentertijd is daarover wel advies ingewonnen. Het was dan ook onzinnig om een tweede keer advies in te winnen.

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters: Voorzitter, wij hebben ons bij de stemming in de commissie onthouden. Ik wil de verslaggever ook bedanken voor de bedenkingen die hij geformuleerd heeft. Wij hebben ons onthouden omwille van de formele werking. De heer Diependaele heeft ook gezegd dat er al wel advies gevraagd was. Naar ons aanvoelen lijkt het echter op een reparatiedecreet dat geschreven is op een of ander kabinet en dat beter als een ontwerp van decreet was ingediend zodat alle nuttige adviezen waren ingewonnen, zeker omwille van het probleem van de retroactiviteit dat men zonder meer invoert en waarbij wij ons toch afvragen of het geen problemen zal geven.

Over de inhoud zijn we positief en negatief. Positief is dat er meer flexibiliteit wordt doorgevoerd voor de sectorconvenanten van het Vlaams werkgelegenheidsbeleid. Dat is een positief gegeven dat we hier graag duidelijk stellen. Minder positief is het feit dat de bekrachtiging zo lang op zich heeft laten wachten: voor de VDAB een tweetal jaren en voor SYNTRA Vlaanderen een drietal jaren. Dat betreuren wij.

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens: Afgezien van de bemerkings die collega Peeters gemaakt heeft over het ontwerp van decreet dat beter was ingediend in plaats van dit voorstel van decreet – waarbij we ons in de commissie ook hebben aangesloten –, hebben we nog een aantal bedenkingen geuit bij de bepalingen over het ESF-agentschap waarbij de mogelijkheid wordt gecreëerd dat dit agentschap nog andere fondsen zal gaan beheren. Daarbij wordt geopteerd voor een andere financieringsregeling, namelijk de cofinanciering door de lidstaten of de regio's.

Een van die andere fondsen is het Europese Integratiefonds. Op de website van het ESF-agentschap Vlaanderen lees ik dat minister Bourgeois al in cofinancieringsmiddelen heeft voorzien. Dat zijn, nogmaals, extra subsidies voor projecten rond integratie en inburgering, subsidies die op zijn zachtst gezegd in de praktijk niet altijd efficiënt blijken.

Om die reden hebben wij ons bij de stemming in de commissie onthouden, en dat zullen wij ook morgen bij de stemming in de plenaire vergadering doen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet. *(Parl. St. VI. Parl. 2009-10, nr. 570/1)*

– *De artikelen 1 tot en met 15 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering.

– *De vergadering wordt geschorst om 16.01 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 16.19 uur.*

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Katrien Schryvers, de heer Koen Van den Heuvel, mevrouw Griet Smaers en de heren Kris Van Dijck, Jan Peumans, Peter Vanvelthoven en John Crombez betreffende de oprichting van een studiecmissie Gewestbelastingen in verband met successie, schenkingen en onroerende goederen – 480 (2009-2010) – Nrs. 1 tot en met 3

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de bespreking van het voorstel van resolutie.

De heer de Kort, verslaggever, heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: Voorzitter, de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting behandelde het voorstel van resolutie van mevrouw Katrien Schryvers, de heer Koen Van den Heuvel, mevrouw Griet Smaers en de heren Kris Van Dijck, Jan Peumans, Peter Vanvelthoven en John Crombez betreffende de oprichting van een studiecmissie Gewestbelastingen in verband met successie, schenkingen en onroerende goederen op dinsdag 15 en 22 juni 2010.

Namens de indieners lichtte de heer Koen Van den Heuvel toe dat de bedoeling van het voorliggende voorstel van resolutie de evaluatie en verbetering van de decreetgeving in verband met de gewestelijke belastingen is. De voorbije jaren zijn er al heel wat ad-hocwijzigingen geweest, zowel voor successierechten als schenkingsrechten, registratierechten en onroerende voorheffing. Het momentum is er om die verschillende wijzigingen en de decreetgeving in zijn geheel te evalueren teneinde te komen tot een coherentere en duidelijkere decreetgeving inzake gewestbelastingen. Daarom wordt aan de Vlaamse Regering voorgesteld om daartoe een studiecmissie op te richten, nadat er in de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting hoorzittingen zijn georganiseerd zodat een status quaestionis aan de studiecmissie kan worden gegeven.

De heer Van Mechelen stelde zich aangetast te voelen in zijn politieke eerbaarheid door de verwijzing naar die ad-hocbeslissingen. Hij weerlegde dat het om ad-hocbeslissingen zou gaan: hij verklaarde als minister geen ad-hocbeslissingen te hebben genomen. Het ging om duidelijke beleidslijnen en fundamentele wijzigingen. Hij haalde het voorbeeld aan van fundamentele wijzigingen in de registratierechten. Na een toelichting en bespreking concludeerde hij dat zowel in de successie- als in de schenkings- en registratierechten Vlaanderen vanaf het moment dat het er bevoegd voor was, legendarische aanpassingen deed. Het feit dat de regelgeving inzake gewestelijke belastingen grondig gewijzigd is, zou de heer Van Mechelen dan ook graag erkend zien. Vanzelfsprekend, zo ging hij verder, kan het nog altijd beter, maar dan luidt de vraag of men dit moet doen via een studiecmissie.

De heer Van Mechelen verwijst vervolgens en herinnert ook aan het Steunpunt Fiscaliteit en Begroting, hetgeen een consortium van onderzoekers verbonden aan de Hogeschool Gent, de Universiteit Gent en de K.U.Leuven is, en stelt daarom voor het steunpunt erbij te betrekken en dat in de commissie Financiën uit te nodigen, zodat ze hun werkzaamheden kunnen toelichten en nagaan of en hoe de resultaten van het steunpunt kunnen worden gebruikt.

De heer Strackx vindt het voorstel dat er door middel van een voorstel van resolutie aandacht wordt gevraagd voor de knelpunten in de gewestelijke fiscaliteit heel positief. Na een grondige gedachtewisseling stelt de heer Van Mechelen voor dat hij op een volgende zitting toch de kans zou krijgen om twee amendementen toe te lichten.

De heer Van Mechelen stelt op de volgende commissiezitting van 22 juni dat de commissie moet nagaan wat de beste formule is voor de bespreking van de gewestelijke belastingen en het in kaart brengen van de knelpunten. In amendement nummer 1 van de heren Van

Mechelen, Vereeck, Watteuw en Gatz wordt daarom voorgesteld een taskforce op te richten, die is samengesteld uit vertegenwoordigers van het Departement Financiën en Begroting, dus het beleidsdepartement, het Agentschap Vlaamse Belastingdienst, de instantie die de inningen doet, en het Steunpunt Fiscaliteit en Begroting, dat het onderzoekswerk verricht en ter zake dus een goede insteek kan geven aan het debat.

Als rechtstreeks betrokkenen zijn zij immers het best op de hoogte van de praktijkproblemen waarmee men wordt geconfronteerd. De bedoeling is om hun te vragen binnen de 6 maanden een rapport voor te leggen met betrekking tot enerzijds de inning van de gewestbelastingen en anderzijds de mogelijkheid om inhoudelijke en/of procedurele aanpassingen te overwegen. Op basis van dit rapport is het parlement aan zet. De taskforce komt dan in de plaats van de voorgestelde studiecmissie.

De heer Watteuw verwijst naar zijn subamendement dat inspeelt op de komende staatshervorming. Amendement nummer 2 strekt er daarom toe om, aansluitend op amendement nummer 1, het Steunpunt Fiscaliteit en Begroting de mogelijkheid te laten onderzoeken om, in het kader van de te verwachten herziening van de Bijzondere Financieringswet, de successierechten, schenkingsrechten, registratierechten en onroerende voorheffing te integreren in een vermogenswinstbelasting waarbij een evenwaardig deel van de opbrengsten naar de gewesten wordt doorgestort. Met dit amendement speelt de heer Watteuw in op de komende verwachte herziening van de Bijzondere Financieringswet.

De heer Van den Heuvel repliceert dat, ondanks de constructieve bijdrage van de oppositie, het ingediende voorstel van resolutie duidelijk is. Er wordt een duidelijk kader geschetst. Met betrekking tot de belastingen die al jaren tot de Vlaamse bevoegdheden behoren, wordt gevraagd grondig na te gaan wat er kan worden verbeterd. Men hoeft niet te wachten op een grote staatshervorming om verbeteringen, verhelderingen en vereenvoudigingen aan te brengen in de belastingen die nu onder de bevoegdheid van Vlaanderen vallen. Het commissielid is van oordeel dat er een goede werkwijze wordt vooropgesteld in het voorstel van resolutie, door eerst hoorzittingen te organiseren in de commissie en een status quaestionis op te stellen, dat dan aan de studiecmissie kan worden bezorgd.

De heer Peumans merkt op dat Vlaanderen op basis van de huidige staatshervorming momenteel een beperkte fiscale autonomie heeft. Uit de weliswaar beperkte fiscale autonomie die Vlaanderen nu heeft, kan men lessen trekken voor de toekomst bij de staatshervorming en de aanpassing van de Bijzondere Financieringswet. Door het onderzoek en het oplossen van de knelpunten te koppelen aan de staatshervorming, dreigt men aanpassingen en verbeteringen tijdelijk stop te zetten.

De heer Vanvelthoven merkt op dat men in de commissie en in het Vlaams Parlement over het algemeen soms meer bezig is met de bevoegdheden die Vlaanderen niet heeft dan met die die het wel heeft. Men moet niet wachten op Godot. Hij pleit er daarom voor in het kader van de bestaande fiscale bevoegdheden van Vlaanderen de studiecmissie op te richten, om na te gaan wat er kan worden verbeterd en aangepast in plaats van altijd opnieuw in te gaan op bevoegdheden die men niet heeft.

Mevrouw Schryvers verwijst naar de verschillende vragen om uitleg en schriftelijke vragen over de Vlaamse fiscaliteit gedurende de voorbije jaren in verband met de interpretatie van de regelgeving. Het geeft aan dat er nood is aan meer coherentie en een actualisering. De belastingen zijn immers niet mee geëvolueerd met een aantal maatschappelijke tendensen, onder meer inzake nieuw samengestelde gezinnen of stief(klein)kinderen. Er is hoe dan ook nood aan een oplijsting van alle knelpunten en dan aan het uitwerken een nieuw en coherent systeem.

Er is enerzijds geen evolutie van de Vlaamse fiscaliteit met de nieuwe maatschappelijke tendensen en anderzijds zijn er fragmentaire ingrepen waardoor er geen coherent systeem meer is. Ze heeft vragen bij het feit dat sommige fracties dit niet inzien en als enige probleem

de invordering van de belastingen zien. Dat kan ook worden bekeken, maar de eerste grote bekommernis is dat er een goed nieuw en coherent systeem wordt uitgewerkt.

Tot slot wordt over het voorstel van resolutie betreffende de oprichting van een studiec ommissie Gewestbelastingen in verband met successie, schenkingen en onroerende goederen gestemd. Het voorstel van resolutie wordt met acht stemmen voor en drie stemmen tegen bij drie onthoudingen aangenomen. (*Applaus*)

De voorzitter: De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen: Voorzitter, hoewel we het debat al in de commissie hebben gevoerd, wil ik tijdens deze plenaire zitting nog even mijn verwondering uitspreken over de procedure die we nu zullen volgen.

Dit voorstel van resolutie vraagt de Vlaamse Regering een studiec ommissie op te richten. Voor de Vlaamse Regering tot deze oprichting moet overgaan, zal de commissie hoorzittingen organiseren en een status quaestionis opmaken die aan de studiec ommissie zal worden overgemaakt. Ons voorstel lijkt ons eigenlijk een stuk logischer.

We zouden best eerst een taskforce oprichten die bestaat uit mensen die we zelf hebben aangesteld. Ik denk dan aan mensen van het departement Financiën en Begroting, van het Agentschap Vlaamse Belastingdienst (VLABEL) en van het Steunpunt Fiscaliteit en Begroting. Die taskforce kan een status quaestionis opstellen waarover hoorzittingen kunnen worden georganiseerd. Het resultaat hiervan zou voer voor de Vlaamse Regering zijn. De Vlaamse Regering kan dan, al dan niet met behulp van een studiec ommissie, tot decretaal werk overgaan en onze belastingen verbeteren.

De reeds uitgevoerde aanpassingen zijn geen ad-hoc aanpassingen: het gaat om fundamentele hervormingen. Ik erken echter dat alles beter kan.

De voorzitter: De heer Strackx heeft het woord.

De heer Felix Strackx: Voorzitter, dat de Vlaamse decreetgeving met betrekking tot de successie- en schenkingsrechten en de onroerende goederen een aantal problemen en onrechtvaardigheden bevat, staat als een paal boven water. Ik heb dat hier al jaren geleden aangeklaagd. Ik ben tevreden dat dit hier eindelijk wordt toegegeven.

Het is nu de bedoeling het probleem te bestuderen, door te lichten en te inventariseren. Uiteindelijk moet dit leiden tot voorstellen om de problemen te remediëren. Hoe dit het beste kan gebeuren, is een andere vraag. De indieners van het voorstel van resolutie hebben ons hiervan niet kunnen overtuigen. De voorgestelde oprichting van een studiec ommissie is in een zeker mysterie gehuld. Het blijft vaag wie in die commissie zal zetelen, hoe die commissie zal worden samengesteld en wat het juiste doel van die commissie is. De studiec ommissie moet een aantal beleidsvoorstellen naar voren brengen. Die voorstellen moeten echter budgettair neutraal zijn. Dat maakt het natuurlijk moeilijk. Wie alles budgettair neutraal wil houden, zet zichzelf in feite in grote mate vast.

We zijn principieel niet tegen het bestuderen of het oplijsten van problemen. De studiec ommissie lijkt ons an sich echter geen goed idee. Er bestaan al een aantal instanties, zoals het Steunpunt Fiscaliteit en Begroting, waarop we een beroep zouden kunnen doen. We zien het nut van een dergelijke studiec ommissie dan ook niet in. Aangezien de pro's en de contra's elkaar in feite neutraliseren, zal onze fractie zich onthouden. (*Applaus van mevrouw Marijke Dillen*)

De voorzitter: Mevrouw Smaers heeft het woord.

Mevrouw Griet Smaers: Voorzitter, ik wil eerst en vooral op de opmerkingen van de heren Van Mechelen en Strackx reageren. We hebben het in de commissie uitgebreid over de standpunten van de verschillende partijen van de meerderheid en de oppositie gehad. Het voorstel van de meerderheid lijkt me duidelijk. We stellen de Vlaamse Regering voor een

studiecommissie op te richten. Natuurlijk vermelden we in dit voorstel van resolutie nog geen vaststaand kader of namen van mogelijke commissieleden. Het gaat immers om een voorstel van resolutie. Dit is een vraag aan de Vlaamse Regering om een commissie op te richten.

Vooraleer de Vlaamse Regering deze commissie opricht, willen we een aantal experts uit het werkveld horen. Zij moeten aanbevelingen geven en knelpunten in de gewestbelastingen aanduiden. We moeten hierbij aandacht schenken aan nieuwe of wijzigende maatschappelijke noden, zoals de nieuw samengestelde gezinnen, stiefouders, stiefkinderen en dergelijke. Daarom hebben we voor deze werkwijze gekozen.

In antwoord op het amendement van Open Vld wil ik nog inbrengen dat we ook een aantal experts uit het werkveld willen vragen, die niet verbonden zijn aan het Steunpunt Fiscaliteit en Begroting, noch aan VLABEL. Zo kunnen we hen onafhankelijk en objectief horen over wijzigingen en aanbevelingen die moeten worden opgenomen in de wetgeving. Vandaar die werkwijze.

De heer Felix Strackx: Ik wil daar nu niet over polemiseren, maar het is toch perfect mogelijk dat wij als commissie een aantal experts uitnodigen en horen? Dan hebben we toch ook een zicht op de problemen? En dan kunnen er vanuit de politieke fracties toch ook een aantal beleidsvoorstellen komen? Als wij dat voorbereidende werk al gedaan hebben, wat moet die studiecommissie dan nog doen dat wij zelf niet kunnen?

Mevrouw Griet Smaers: Dat is duidelijk: op basis van hun wetenschappelijke ervaring een aanbevelingennota maken om die wetgeving aan te passen aan de knelpunten die werden gesignaleerd.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen morgen de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Karin Brouwers, de heren Jan Roegiers, Jan Peumans, Dirk de Kort en Bart Martens en de dames Sophie De Wit en Griet Smaers betreffende de nieuwe beheersovereenkomst 2010-2014 van de Vlaamse Vervoermaatschappij – De Lijn
– 582 (2009-2010) – Nrs. 1 tot en met 6

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Annick De Ridder, de heren Sas van Rouveroij, Marino Keulen en Jean-Jacques De Gucht, de dames Gwenny De Vroe en Mercedes Van Volcem en de heer Sven Gatz betreffende de nieuwe beheersovereenkomst 2010-2014 van de Vlaamse Vervoermaatschappij – De Lijn
– 413 (2009-2010) – Nr. 1

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Filip Watteuw en Dirk Peeters betreffende de nieuwe beheersovereenkomst 2010-2014 van de Vlaamse Vervoermaatschappij – De Lijn
– 543 (2009-2010) – Nr. 1

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn de voorstellen van resolutie van mevrouw Brouwers, de heren Roegiers, Peumans, de Kort en Martens en de dames De Wit en Smaers betreffende de nieuwe beheersovereenkomst 2010-2014 van de Vlaamse Vervoermaatschappij – De Lijn, van mevrouw De Ridder, de heren van Rouveroij, Keulen en De Gucht, de dames De Vroe en Van Volcem en de heer Gatz betreffende de nieuwe Beheersovereenkomst 2010-2014 van de Vlaamse Vervoermaatschappij – De Lijn en van de heer Watteuw betreffende de nieuwe beheersovereenkomst 2010-2014 van de Vlaamse

Vervoermaatschappij – De Lijn, die door de commissie in samenhang zijn behandeld, met dien verstande dat het voorstel van mevrouw Brouwers, de heren Roegiers, Peumans, de Kort en Martens en de dames De Wit en Smaers als basis voor de bespreking werd genomen.

Wij volgen hier dezelfde werkwijze.

De bespreking is geopend.

De heer van Rouveroj, verslaggever, heeft het woord voor een mondeling verslag.

De heer Sas van Rouveroj: Voorzitter, ik heb met de heer Roegiers afgesproken dat ik zou starten met het verslag. Zo dadelijk geef ik het estafettestokje van de verslaggeving dan aan hem door.

Voorzitter, collega's, de Commissie voor Mobiliteit en Openbare Werken besprak op 24 juni en 1 juli drie voorstellen van resolutie betreffende de nieuwe beheersovereenkomst van de Vlaamse Vervoermaatschappij – De Lijn voor de periode 2010-2014. Eerder hield de commissie op 10 en 24 juni ook al een gedachtewisseling over de evaluatie van de beheersovereenkomst van De Lijn.

De drie voorstellen van resolutie werden volgens de artikelen 26, punt 2 en 55, punt 4 van het reglement in samenhang geagendeerd en behandeld. Het voorstel van resolutie van eerste indieners mevrouw Brouwers, de heren Roegiers, Peumans, de Kort en Martens en de dames De Wit en Smaers werd als basis genomen voor de tekstbespreking.

Overeenkomstig artikel 36, punt 2, derde lid van het reglement besliste de volstreekte meerderheid van de commissie dat er een mondeling verslag zou worden uitgebracht. Dat gebeurt niet vaak, heb ik begrepen. De heer Penris protesteerde daarbij tegen wat hij 'een improviserende aanpak' noemde en verklaarde de vergadering te zullen verlaten bij de stemming.

Net zoals de heer Peeters daarstraks, zal ik geen letterlijke lezing geven van het verslag, maar zal ik samenvattend te werk gaan, zonder uiteraard de objectiviteit uit het oog te verliezen, collega's. Het voorstel van Open Vld, met als eerste indiener mevrouw De Ridder, werd door mezelf toegelicht. Ik verwees naar het verslag van het Rekenhof van januari 2009 over de evaluatie van de basismobiliteit bij De Lijn. Daaruit bleek toen dat er onvoldoende informatie ter beschikking was om de efficiëntie en de effectiviteit van de basismobiliteit naar behoren te beoordelen.

Dat is nu anders, onder meer dank zij de benchmarkstudie van 2009, die het Vlaamse openbare vervoer vergeleek met dat in andere, vergelijkbare Europese regio's. De resultaten van die studie geven de kans de nieuwe beheersovereenkomst goed te ijkten.

Samenvattend trok ik volgende conclusies uit de benchmarkstudie. Eén: de kostendekkingsgraad is in Vlaanderen zeer laag, 16 percent, in vergelijking met regio's als Zuid-Nederland met 33, Nordrhein-Westfalen met 63 en Schotland – alstublieft – met 110 percent. Twee: ondanks het aanbod van goedkope netabonnements met een groot bereik, is het aandeel van het openbaar vervoer in het verplaatsingsgedrag van de Vlamingen nog altijd veel beperkter dan in de andere benchmarkregio's. Drie: het is niet goed dat De Lijn zelf de bezettingsgraad en het aantal reizigers monitort. Vier: de manier waarop de vraag inspeelt op het aanbod wordt niet voldoende gemonitord.

Ik vestig er de aandacht op dat in 10 jaar tijd de exploitatiedotatie bijna vertienvoudigd is, en de investeringsdotatie bijna verdubbeld. Dat staat in schril contrast met de evolutie van het aandeel van het openbaar vervoer in het algemene verplaatsingsgedrag; dat aandeel is met amper 1,3 percent gestegen tot 11,5.

In het voorstel van resolutie beklemtoont Open Vld dat de huidige kostendekkingsgraad omhoog moet, en dringt aan op een spoedige invoering van de 'smartcard'. Ze zijn ervan

overtuigd dat die manier van registreren veel objectievere gegevens zal leveren waarmee het aanbod beter kan worden afgestemd op de vraag.

Voor de projecten basismobiliteit en alle lijnen met een te lage bezettingsgraad moet een kantelmoment worden vastgesteld. Er moeten meer en betere verbindingen en aansluitingen komen van trein op tram en bus.

Ten slotte noemde ik een goed uitgebouwd en eenduidig tactisch niveau een kritische succesfactor. Cruciale opdrachten op tactisch niveau zijn het monitoren van verplaatsingsgedrag, de prijszetting afgestemd op de gebruiker en het type vervoersbewijs en het afstemmen van het aanbod op de vraag. Open Vld vraagt deze tactische functie expliciet en exclusief te reserveren voor de overheid en niet af te staan aan De Lijn zelf. Bij het uitvoeren van die opdracht kan de overheid uiteraard wel externe specialisten inschakelen.

Het voorstel van resolutie van Groen! met als eerste indiener de heer Watteeuw, werd toegelicht door de heer Peeters. Hij zei dat de overheid bij haar investeringen moet kiezen tussen de auto en het openbaar vervoer. Groen! kiest onomwonden voor het openbaar vervoer. Het openbaar vervoer is een essentiële factor bij de noodzakelijke duurzame transitie van de mobiliteit in Vlaanderen. De indieners willen nadrukkelijk af van de jaarlijkse dotaties aan De Lijn en willen per decreet – zoals het gangbaar is bij de spoorwegen – een tienjarige investeringsinspanning verankeren in een tienjarenplan. Dan kan daar ook een resultaatsverbintenis aan worden gekoppeld.

De heer Peeters benadrukte namens Groen! de keuze voor een vertramming van stedelijke buslijnen, een betere doorstroming met actieve verkeerslichtenbeïnvloeding, meer comfort voor de reizigers, een betere integratie van bus, tram en spoor, en een veel betere ontsluiting door De Lijn van bedrijventerreinen.

Tot slot kant het voorstel van resolutie zich tegen besparingen op het aanbod van de dienstverlening van De Lijn. Er wordt integendeel gevraagd om in plaats van al te grote meet- en registratiekosten te maken, die middelen rechtstreeks te investeren in een opwaardering van het aanbod en de dienstverlening.

Vervolgens werd het voorstel van decreet van de meerderheidspartijen toegelicht. Daarover zal de heer Roegiers verslag uitbrengen.

Namens Open Vld noemde ik het voorstel van de meerderheid een lovenswaardige poging, maar toch iets te voorzichtig. Als de meerderheid bereid zou zijn enkele amendementen te aanvaarden op haar voorstel, dan is de Open Vld-fractie bereid het meerderheidsvoorstel mee te steunen. Drie punten van het meerderheidsvoorstel zouden moeten worden aangescherpt. Ik overloop ze kort.

Punt 4 moet het ook hebben over een betere afstemming tussen aanbod en vraag, en dus het begrip ‘lege bussen’ invoeren.

Ook punt 8 was veel te vrijblijvend uitgedrukt. Er zou een kantelmoment moeten worden ingebouwd: een moment waarop, als een onderbezetting wordt vastgesteld, De Lijn overgaat naar een andere vervoerswijze.

Bij punt 14 refereerde ik aan mijn twintigjarige loopbaan als schepen van Gent en noemde De Lijn “soms potdoof en even soepel als de sporen van haar trams”. De steden en gemeenten worden nu al actief betrokken maar dat helpt niet veel, zij moeten echt een doorslaggevende rol krijgen.

Mevrouw Brouwers verklaarde zich namens de meerderheid bereid om enigszins in te gaan op de tekstaanpassingen die ik suggereerde.

De heer Bart Martens stond een beetje argwanend tegenover mijn suggestie om de lokale besturen een doorslaggevende rol te geven bij de evaluatie van bestaande lijnen en bij de invoering van nieuwe lijnen. Die beoordeling mag naar zijn mening geen monopolie worden

van steden en gemeenten. Het verminderen van het aanbod op onderbezette lijnen mag volgens de spreker geen blind automatisme worden. Er moet in ieder geval concreet worden gezocht naar de redenen van de onderbezetting.

Ten slotte had de heer Martens ook nog een opmerking over de kostendekkingsgraad. Hij wees erop dat de tarieven van De Lijn worden vastgesteld door de Vlaamse Regering, en dit op voorstel van de raad van bestuur van De Lijn met inachtnaam van bepaalde regels van indexatie en van na te streven graden van kostendekking. Zo staat het in het regeerakkoord. Het tarievenbeleid hoeft dus, aldus de heer Martens, niet te worden opgenomen in de beheersovereenkomst. Overigens toont de benchmarkstudie aan dat De Lijn perfect slaagt in het beperken van haar exploitatiekosten.

Gezien de bereidheid van de meerderheid om haar voorstel van resolutie aan te passen, verklaarde ik namens Open Vld bereid te zijn om amendementen op te stellen.

Het voorstel van de heren Watteeuw en Peeters noemde ik niet realistisch. Al die zaken die aan de Vlaamse Regering worden gevraagd, vormen een onbetaalbaar geheel. Bovendien stelt het voorstel expliciet dat besparingen moeten worden vermeden. De grote leemte van het voorstel van Groen! is dat er geen keuzes worden gemaakt.

Mijnheer Watteeuw, u merkt dat ik heb samengevat, ik heb het beeld niet meer gebruikt van het groen nirwana. (*Opmerkingen van de heer Filip Watteeuw*)

De heer Watteeuw beaamde dat het beleid keuzes moet maken. Gent biedt daarvan een goed voorbeeld, zei hij: “In Gent heeft collega van Rouveroj als schepen de keuze gemaakt voor een groot voetgangersgebied en voor het openbaar vervoer. Maar hij heeft ook gekozen voor de auto. Er is dus niet gekozen. Het resultaat is dat de files niet zijn verkort en dat de verkeerscongestie nog altijd een probleem is. In tegenstelling daarmee kiest Groen! voor het openbaar vervoer.”

Laat dit een bewijs zijn, voorzitter, van de objectiviteit van het verslag.

De heer Peeters noemde het meerderheidsvoorstel te technisch van aard en te veel ingaand op details.

Mevrouw Brouwers zei te zijn geschrokken van het voorstel van Groen!. De heren Watteeuw en Peeters vragen volgens haar eigenlijk om de toekomstvisie 2020 en het investeringsprogramma van De Lijn ook effectief binnen de aangegeven tijdspanne uit te voeren. Dat is binnen tien jaar 800 kilometer nieuwe tramsporen: een miljardeninvestering. Nog afgezien van de resultaten van de kosten-batenanalyse, die nog moet gebeuren, is dat volgens haar financieel een onmogelijke opdracht.

De heer Peeters repliceerde dat er vrijblijvend hoogdravende beleidsdoelstellingen worden gemaakt, maar dat ze toch niet worden gehaald. Het voorstel van resolutie wil daar komaf mee maken.

De heer Peumans wees erop dat de mobiliteitsvisie 2020 nergens is goedgekeurd, niet door het parlement, maar ook niet door de regering. Er moet ook nog een maatschappelijke kosten-batenanalyse worden gemaakt.

Mevrouw Crevits, minister voor deze materie, legde uit dat de mobiliteitsvisie 2020 wel degelijk werd goedgekeurd door de raad van bestuur van De Lijn. Het regeerakkoord stelt dat het een leidraad is, maar dat er nog een maatschappelijke kosten-batenanalyse moet gebeuren. De minister meent niet dat de Vlaamse Regering de toekomstvisie moet gaan goedkeuren, wel de prioriteitenlijst van de projecten die uit de maatschappelijke kosten-batenanalyse als het nuttigst naar voren komen.

Ik omschreef de toekomstvisie als een wensnet, zonder timing en zonder financiering. Hoe kan een gemeentebestuur daar efficiënt op inspelen? Voor de minister is het evenwel

belangrijk dat ook voor een wensnet wordt nagegaan of daarvoor een draagvlak is en wat de prioriteiten zijn.

De heer Martens begreep dat de heer Peeters aandringt op een langetermijnplanning, maar daarvoor is het aangekondigde Mobiliteitsplan Vlaanderen geschikt. Hij acht het dus niet nodig om voor die langetermijnplanning nog een extra decreet te maken.

Vervolgens werd de commissiezitting geschorst en werden de amendementen van de Open Vld met de meerderheidspartijen doorgepraat en definitief verwoord. Tijdens de daaropvolgende zitting, en dan bedoel ik niet de onmiddellijk aansluitende zitting, maar die van een week later, werden de amendementen van Groen! weggestemd en die van de Open Vld goedgekeurd. Het gewijzigde voorstel van resolutie werd aangenomen met 10 stemmen bij één onthouding.

Minister Crevits verklaarde heel verheugd te zijn met de kamerbrede consensus over een voorstel van resolutie dat inspeelt op de nakende nieuwe beheersovereenkomst van de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn.

De voorzitter wikte zijn woorden, maar noemde het toch historisch dat er op voorhand en proactief een advies wordt gegeven door het Vlaams Parlement over een beheersovereenkomst.

Mevrouw De Ridder herinnerde eraan – terecht volgens mij, maar dit woordje ‘terecht’ staat niet in het verslag – dat het door de commissie goedgekeurde voorstel van resolutie er gekomen is naar aanleiding van het voorstel van haarzelf en haar fractiegenoten dat al in januari 2010 werd ingediend.

Zo konden de commissiewerkzaamheden in schoonheid worden beëindigd.

Zoals beloofd, geef ik nu het estafettestokje door aan de heer Roegiers. (*Applaus*)

De voorzitter: De heer Roegiers, verslaggever, heeft het woord voor een mondeling verslag.

De heer Jan Roegiers: Oprechte dank aan de heer van Rouveroj voor het uitgebreide, objectieve en correcte verslag. We hebben inderdaad geen schriftelijk verslag om op terug te vallen, daarom was de mondelinge verslaggeving van de heer van Rouveroj des te belangrijker. De heer van Rouveroj en ik hebben afgesproken dat ik het uiteindelijke voorstel van resolutie voor mijn rekening zou nemen, waarbij werd meegewerkt door Open Vld.

Onze commissie Mobiliteit heeft een krachtig signaal gegeven met betrekking tot de af te sluiten beheersovereenkomst. Vanuit de meerderheidsfracties en later ook door Open Vld zijn zaken naar voren geschoven die we erg belangrijk vinden voor die beheersovereenkomst. De meerderheid heeft zich gebaseerd op het decreet betreffende het mobiliteitsbeleid, op het decreet personenvervoer, de Mobiliteitsvisie 2020, de internationale benchmarkstudie, het rapport van de ombudsman en de evaluatie van de beheersovereenkomst. Dat laatste heeft gemaakt dat we pas later op het jaar tot een definitieve bespreking van de resoluties zijn gekomen. Het was de afspraak binnen de commissie om de evaluatie en de aanstelling van het nieuwe management af te wachten. Op die manier zijn we in de commissie in schoonheid geëindigd.

Het voorstel van resolutie is door mevrouw Brouwers toegelicht namens de meerderheid. Zij verwees naar de lijst van punten die het voorstel van resolutie vraagt aan de Vlaamse Regering. Verschillende van die punten gaan wel in detail, maar de spreekster meende dat als het parlement wil wegen op het beleid, men niet te veralgemenend mag zijn. Zij beperkte haar toelichting tot enkele van die punten. Heel belangrijk vond zij het eerste punt. De indieners willen een snelle realisatie van het Retibo-project (registratie, ticketing en boordcomputer). Binnen de lopende legislatuur zouden de eerste resultaten moeten worden bereikt.

Uit de andere punten haalde mevrouw Brouwers onder meer naar boven: de noodzaak aan een visie op comoditeit, een betere doorstroming, het minimaliseren van de lege kilometers,

het inspelen op het woon-werkverkeer, het verbeteren van de kostendekkingsgraad zonder in te boeten op dienstverlening en comfort, een modelmatige planning, het omgaan met onder- en overbezette lijnen en het verzamelen van de noodzakelijke beheersgegevens. Een grote nadruk wensen de indieners te leggen op een ‘masterplan groen vervoer’.

Mevrouw Brouwers vroeg namens de indieners, en zo staat het ook in de resolutie, dat de uitvoering van de beheersovereenkomst jaarlijks zou worden geëvalueerd door het Departement Mobiliteit en Openbare Werken en niet door De Lijn zelf. Die evaluatie zou dan eveneens in de bevoegde commissie van het Vlaams Parlement moeten worden besproken.

Tot slot vragen de indieners aan de Vlaamse Regering om de communicatie en de marketing-acties van De Lijn te evalueren en zo nodig bij te sturen. Zo wensen zij dat er meer gebruik wordt gemaakt van de nieuwe media om de klant te informeren. Toegankelijkheid blijven de indieners heel belangrijk vinden.

De heer van Rouveroy heeft de amendementen al toegelicht. Er was een brede consensus in de commissie bij de eindstemming. Iedereen stemde voor en er was één onthouding van de collega van Groen!.

Als u het mij toestaat, ga ik nu even in op wat mijn fractie in deze resolutie erg belangrijk vindt. In de inleiding zei ik al dat we rekening hebben gehouden met de mobiliteitsvisie 2020. De heer van Rouveroy zei al dat er in de commissie nogal wat is gediscussieerd over wat het statuut van dat document is. Het is door de raad van bestuur van De Lijn goedgekeurd, maar ook alleen maar door dat orgaan. Desalniettemin vinden we dat het belangrijk is om met dat document rekening te houden en het als referentie in onze resolutie op te nemen. Als socialisten vinden we dat niet onbelangrijk.

Wat we het allerbelangrijkste vinden, staat in punt 5. U doet allemaal lang genoeg aan politiek om te weten dat een resolutie die de meerderheid heeft uitgewerkt maar nadien is aangevuld door mensen van Open Vld, een compromis is waarin iedereen zijn gading kan vinden. Punt 5 vinden wij het allerbelangrijkste: wij vragen De Lijn te blijven streven naar een stijgend aantal reizigers. Men zou bijna vergeten dat dit de belangrijkste doelstelling van de openbaarvervoersmaatschappij is, en daarom is het goed dat die ambitie in de resolutie is opgenomen.

Wij denken ook dat de doorstroming een erg belangrijk punt is in het beleid van De Lijn. In het beschikkend gedeelte staat het ook, onder meer dat de doorstroming moet worden verbeterd dankzij de digitalisering van het vervoerbewijs en de boordcomputer, maar ook door in te zetten op innovatieve systemen en de efficiëntie van het vervoersysteem. Doorstroming is voor ons een absolute prioriteit van het beleid van De Lijn.

Wij vinden het ook belangrijk dat er op overbezette lijnen in extra capaciteit wordt voorzien. Een aantal andere fracties zullen de nadruk leggen op het vermijden van ‘lege kilometers’. Dat is ook belangrijk. Maar wij vinden het ook belangrijk dat extra capaciteit op overbezette lijnen wordt aangeboden. Dat kan door de frequentie te verhogen, aangepaste voertuigen in te schakelen en werk te maken van een verdere ‘vertramming’ van het openbaar vervoer, zoals ook in het bestuursakkoord staat.

Wat mevrouw Brouwers in haar inleiding op de resolutie zei, vinden wij ook belangrijk: in de nieuwe beheersovereenkomst moet een masterplan groen vervoer voor het hele net van De Lijn worden opgenomen.

Ten slotte moeten de lokale overheden actief worden betrokken bij de evaluatie van de bestaande lijnen en de invoering van nieuwe lijnen. In de bespreking was dat een discussiepunt. Aandachtige commissieleden zullen weten dat dit ook een niet onbelangrijk discussiepunt was tussen onze fractie en de minister. Wij hebben toch wel wat vragen over de betrokkenheid van steden en gemeenten in het verleden bij de aanpassing van het aanbod van De Lijn. Dat had te maken met de samenstelling van de provinciale openbaarvervoer-

commissies: wij pleitten er altijd voor om te overleggen met de brede provinciale openbaarvervoercommissies, wat De Lijn niet altijd heeft gedaan, integendeel. Wij rekenen er daarom op dat steden en gemeenten worden betrokken bij aanpassingen van het aanbod, want zij spelen een toonaangevende rol in de uitbouw van een meer vraaggestuurd aanbod.

Tot zover gaat het verslag over de resolutie zelf, en een overzicht van wat sp.a in de resolutie belangrijk vindt. Wij hopen dat de resolutie kamerbreed wordt goedgekeurd. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Mevrouw Karin Brouwers: Ik zal proberen het kort te houden want de verslaggevers waren heel uitgebreid. Ik vind het wel heel goede verslagen.

De beheersovereenkomst dateert al van 2003. Ze is pas een kleine maand geleden geëvalueerd in de commissie. Het is duidelijk gebleken dat de bestaande beheersovereenkomst er een van de eerste generatie is. De nieuwe zou een meer concrete en meetbare opvolging mogelijk moeten maken.

De bespreking van dit voorstel van resolutie is bijzonder op twee gebieden. Het is de eerste keer, zoals ook de heer Peumans in de commissie stelde, dat dit parlement richtlijnen meegeeft aan de regering, nog voor er zelfs maar sprake is van een ontwerp van nieuwe beheersovereenkomst tussen een extern verzelfstandigd agentschap en de regering. We moeten toegeven dat het voorstel van Open Vld dat er al maanden lag zonder dat het besproken kon worden, de meerderheid wakker hield. De meerderheid heeft er echter van bij het begin voor geopteerd om zelf pas een voorstel van resolutie in te dienen na de evaluatie van de bestaande beheersovereenkomst, waar we redelijk lang op hebben moeten wachten. We hebben ons dus moeten haasten. Ik ben echter heel blij, samen met de collega's-indieners dat we met dit voorstel van resolutie nog voor het reces kunnen landen, en dus ook voor het nieuwe ontwerp waar de regering en de raad van bestuur van De Lijn het nu stilaan over moeten hebben.

De tweede zaak die dit voorstel van resolutie bijzonder maakt, lijkt me de ruime meerderheid voor dit voorstel, althans in de commissie. Ik hoop dat die zich morgen bij de stemming doorzet, door de steun alleszins van de collega's van Open Vld, weliswaar na amendering van onze tekst. Ik vind dat een belangrijk signaal voor de regering. Ik ben persoonlijk heel tevreden dat we met die vier partijen de discussie over lege, onderbezette en overvolle bussen enigszins hebben kunnen uitklaren.

Het voorstel van resolutie omvat 21 punten die hier al voldoende aan bod zijn gekomen. Ik zal ze dus zeker niet meer allemaal overlopen. Ik wil wel nog even het allerbelangrijkste herhalen, met name punt 1, de snelle digitalisering van het vervoersbewijs en de invoering van de boordcomputer. Dat zal het mogelijk maken om naar één vervoersbewijs te gaan dat voor alle openbarevervoersnetten in ons land gebruikt zal kunnen worden. Ik heb het dan over de zogenaamde smartcard. Daardoor kan ook veel meer de focus worden gelegd op een vraaggestuurd model. Het betekent ook een verbetering van de doorstroming. Die boordcomputer maakt het mogelijk dat de bussen van De Lijn via die machine aan verkeerslichtenbeïnvloeding kunnen doen.

Verder komen in het voorstel van resolutie nog een aantal andere belangrijke zaken naar voren die we op een evenwichtige manier hebben willen weergeven. Zo worden standpunten ingenomen over de kostendekkingsgraad en het tarievenbeleid. Er wordt ook gevraagd naar een masterplan groen vervoer, en speciale aandacht voor toegankelijkheid en reizigersfraude.

Bij amendement is ook aandacht gevraagd voor de arbeidsomstandigheden van de chauffeurs, ook bij de exploitanten. Voor CD&V is het van het allergrootste belang dat er naar meer en naar een grotere betrokkenheid wordt gestreefd van steden en gemeenten bij het openbaarvervoersbeleid op hun grondgebied. Wij vinden dat bijzonder belangrijk, net als de

andere fracties die hier al aan bod zijn geweest. Wij hopen dat de minister en bij uitbreiding de regering zich gesteund zal weten door dit voorstel van resolutie om met De Lijn een degelijke beheersovereenkomst van de tweede generatie te sluiten.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Voorzitter, ik wil ook de twee verslaggevers bedanken voor de ernstige inspanning die ze vandaag hebben geleverd. Ik weet dat het niet gemakkelijk is een mondeling verslag uit te brengen. Ik heb echter vastgesteld dat ze dat zeer accuraat hebben gedaan, althans voor zover ik de besprekingen heb kunnen bijwonen.

Voorzitter, collega's, gelieve mij te verontschuldigen dat ik niet alle besprekingen heb bijgewoond. Het initiatief werd ingediend in januari 2010. Men heeft het wijs geoordeeld om de beheersovereenkomst zelf af te wachten. Men heeft die overeenkomst uitgebreid laten toelichten en daarover dan van gedachten gewisseld. Ik was daar niet bij omdat mijn goede collega, mevrouw Van den Eynde, die vandaag helaas wegens nogal ernstige familiale ontwikkelingen verhinderd is, dat soort werkzaamheden opvolgt.

Ik heb zo goed en zo kwaad het ging de werkzaamheden van mevrouw Van den Eynde na de besprekingen over de beheersovereenkomst proberen mee te volgen. En, voorzitter, ik was dan toch geërgerd over het amateurisme dat op het einde van de rit soms aan de dag werd gelegd. Ook de heer van Rouveroy heeft daar melding van gemaakt. Open Vld en de meerderheidsfracties hebben het nuttig gevonden – en de inspanningen werden misschien ook beloond – om de teksten in elkaar te laten vloeien. Op zich is dat een heel mooie denkoefening. Maar ik, als oppositielid, stond erbij en keek ernaar. Mijn tijd werd wat geïsurpeerd. De voorlaatste vergadering werd geschorst. Ik kwam terug op het moment dat ik dacht dat de schorsing opgeheven was, maar men was nog volop bezig met het overleg. Dat is een soort toestand dat men zelfs als parlementslid van de oppositie liefst niet al te veel meemaakt.

Ik was ook een beetje gegeneerd tijdens de laatste zitting bij de stemming. Ook dat heeft heel veel tijd in beslag genomen. Op dat moment zaten belangrijke gasten te wachten op de behandeling van hun initiatief. Voorzitter, ik heb u toen gezegd dat ik gegeneerd was dat mensen van de Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel (BAM), van het Rekenhof, van de burgerbewegingen, van de pers, die aanwezig waren voor de bespreking van de vijftiende voortgangsrapportage, uiteindelijk meer dan 2 uur hebben moeten antichambren. Dat is een tijd die zelfs in Afrika buiten alle proporties is.

Ik ga nu over tot de bemerkingen ten gronde. Kunnen we leven met voorstel dat hier voorligt? Ja, voor een deel wel. Ik zie niets waar ik het niet mee eens kan zijn. Ik heb zelf tijdens mijn opleiding het genoeg gehad om een belangrijk deel aan transporteconomie te mogen besteden. Ik heb altijd geleerd dat als openbaar vervoer succesvol wil zijn, het aan vijf parameters moet voldoen: het moet betaalbaar zijn, het moet betrouwbaar zijn, het moet zorgen voor een frequente bediening over een zo ruim mogelijk grondgebied, het moet comfortabel zijn en het moet veilig zijn. Ik heb de indruk dat de indieners van het voorstel van resolutie en ook van degenen die het achteraf geamendeerd hebben de nodige inspanningen hebben willen doen rond betaalbaarheid, rond betrouwbaarheid, rond frequentie en gebiedsdekking, rond comfort van het openbaar vervoer. Ze hebben dat ook tot uiting gebracht in de 21 punten.

Maar collega's, over veiligheid wordt in uw voorstel van resolutie met geen woord gerept. Ik kan u verzekeren dat er heel wat mensen afhaken als gebruiker van het openbaar vervoer omdat het openbaar vervoer niet veilig is. Ik zeg wel degelijk dat het niet veilig is, niet dat het als onveilig wordt aanvoeld. Er zijn ook heel wat chauffeurs bij De Lijn. Ik vind het heel goed dat men over het comfort van de chauffeurs spreekt. In het laatste aandachtspunt gaat het over de arbeidsomstandigheden van De Lijn die verbeterd moeten worden. Maar er zijn

heel wat chauffeurs van De Lijn die bij mij komen klagen – en, als ze eerlijk zijn, ook bij u, minister – over de onveilige omstandigheden waarin zij moeten werken.

Als we het openbaar vervoer nog succesvoller willen maken – en daar streven we allemaal naar, de heer Roegiers heeft nog eens uitdrukkelijk gezegd dat dat het belangrijkste punt is van het voorstel van resolutie –, dan moeten we ook in de veiligheid investeren. Ik vind dat dat minstens een aandachtspunt zou moeten zijn. U hebt 21 aandachtspunten. Het zou niet te veel gevraagd zijn om er een 22e aan toe te voegen dat op dat aspect ingaat. Ik verzeker u: als u de veiligheid op het openbaar vervoer verbetert, dan zult u heel wat klanten die u verloren bent of misschien nooit zou winnen, wel terugwinnen of voor de eerste keer binnenhalen.

Voorzitter, als u me toestaat, zal ik morgen alsnog een poging doen om daaraan te verhelpen. Ik zal een amendement indienen dat aan die bekommernis tegemoetkomt. Maak u niet ongerust, het zal niet in al te scherpe bewoordingen geformuleerd zijn, zo kent u mij. Ik denk dat in het belang van een goede openbaarvervoersmaatschappij, waar we allemaal voor staan, een krachtige Lijn, we de veiligheid niet uit het oog mogen verliezen. Ik hoop dat u voor die suggestie open staat. Als u het er moeilijk mee hebt dat zo'n initiatief door een vermaledijde partij als het Vlaams Belang moet worden genomen, dan nodig ik u uit om zelf een initiatief te nemen of eventueel het initiatief dat wij morgen zullen nemen, over te nemen. Ik denk dat we er alle belang bij hebben om samen te doen wat De Lijn verdient. (*Applaus bij het Vlaams Belang en LDD*)

De heer Jan Roegiers: Voorzitter, ik wil eerst als verslaggever het woord voeren en de heer Penris tegenspreken als hij zegt dat de mensen die vorige week in de commissie aanwezig waren, 2 uur hebben moeten wachten op de bespreking van De Lijn. Er waren eerst vier vragen geagendeerd, en we hebben enkel het stukje over De Lijn voor de bespreking van de BAM genomen. Ik denk niet dat ik overdrijf als ik zeg dat dat ongeveer 20 minuten in beslag heeft genomen.

Over uw tweede punt betreffende de veiligheid voor de gebruikers van De Lijn, heb ik zelf al een aantal keer het woord gevoerd. Ik vind dit belangrijk, en het is jammer dat u het in de bespreking niet hebt ingebracht. Ik ben in elk geval bereid – ik kijk naar de mede-indieners – te bekijken of het niet opportuun is dat met de hoofdindieners en degenen die het voorstel van resolutie hebben gesteund uit Open Vld, nog te amenderen. Ik wil wel ingaan op die suggestie.

De voorzitter: De heer Penris heeft een punt. Ik heb de schuld als voorzitter op mij genomen en heb me er trouwens voor verontschuldigd dat die mensen 2 uur hebben moeten wachten alvorens we aan de voortgangsrapportage konden beginnen. Dat heeft te maken met het feit dat ze eerder zijn uitgenodigd, maar ik zal in het vervolg met uw terechte opmerkingen rekening houden, mijnheer Penris.

Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Voorzitter, collega's, voor onze fractie is dit voorstel van resolutie een enorm belangrijk document, zoals trouwens ook de nieuwe beheers-overeenkomst 2010-2014 dat is. U weet allemaal dat we de afgelopen jaren steeds zeer kritisch zijn geweest voor De Lijn en dat op onze vraag een externe benchmark heeft plaatsgevonden van het openbaarvervoersbeleid in Vlaanderen. Die is vorige zomervakantie opgeleverd en nadien besproken. Die externe benchmark heeft ons heel wat nuttige cijfers en gegevens bezorgd, net zoals andere evaluaties, onder meer van het Rekenhof en de interne evaluaties. Ze hebben heel wat pijnpunten blootgelegd. Ik denk bijvoorbeeld aan het feit dat het Rekenhof heeft gewezen op het gebrek aan transparantie in de communicatie van de evaluaties van De Lijn. Ik denk ook aan de internationale benchmark die naar voren heeft gebracht dat De Lijn in Vlaanderen de laagste kostendekkingsgraad realiseert van alle vergelijkbare openbaarvervoerregio's. Dat heeft uiteraard te maken met de politiek die men heeft gevoerd.

Nu is de tijd aangebroken om met die vaststellingen en gegevens ook iets te doen en ze te vertalen in initiatieven die wij in dit halfroond kunnen nemen. Dit voorstel van resolutie is voor ons enorm belangrijk omdat eindelijk, en beter laat dan nooit, een brede consensus lijkt te groeien over de partijgrenzen heen in de richting van een beter, efficiënter en vraaggericht openbaarvervoersbeleid in Vlaanderen.

In het verleden hebben we de luxe gehad dat er binnen een vrij ruime budgettaire context kon worden gewerkt. Nu is die context heel wat minder rooskleurig. Daarom is het zo belangrijk dat we duidelijke prioriteiten naar voren schuiven. Al jaren dringen we aan op een beter en meer vraaggericht openbaar vervoer, dat kwaliteitsvolle diensten levert. Daarom heeft de Open Vld-fractie in januari – laten we eerlijk zijn – de knuppel opnieuw in het hoenderhok gegooid, door zelf een voorstel van resolutie in te dienen. Nu de nieuwe beheersovereenkomst inmiddels volop in voorbereiding is – dat hoop ik althans – bij zowel de administratie als de minister, zijn we van mening dat het parlement een heel duidelijk, krachtig en liefst ruim gedragen signaal moet geven aan de Vlaamse Regering, waarbij we stellen wat nu voor het parlement de prioriteiten zijn en vragen dat ze daar rekening mee zou houden.

Collega's van de meerderheid, als we het voorstel van de resolutie van de meerderheid dat nu ter stemming voorligt, erop nalezen, dan kunnen we niet anders dan concluderen dat ons eigen voorstel van resolutie toch wel een zeer belangrijke inspiratiebron moet zijn geweest. Mijnheer Roegiers, ik zie u lachen. Het gaat hier ook niet over het toelichten van het verslag, maar onze persoonlijke uiteenzetting. Dat heeft ons ertoe gebracht het voorstel van resolutie mee te steunen, uiteraard op voorwaarde dat er een aantal amendementen zouden worden aangebracht.

Voor Open Vld is het volgende erg belangrijk in het voorstel van resolutie, dat we volmondig zullen goedkeuren. Om te beginnen wordt er onomwonden gepleit voor een snelle realisatie van Retibo, het systeem van registratie, ticketing en boordcomputer. Tijdens de commissiebesprekingen heeft de minister zich er bovendien uitdrukkelijk toe geëngageerd ter zake een strikte timing te zullen aanhouden, en ook een strikte timing voor het uitrollen van Retibo op te zullen nemen in het nieuwe beheerscontract. Dat is belangrijk. We moeten natuurlijk weten waar er een vraag is naar openbaar vervoer, om daarop te kunnen inspelen met een aanbod. Om de beide op elkaar af te stemmen en te werken aan een vraaggericht openbaar vervoer moeten we natuurlijk eerst meten.

We zijn ook tevreden dat het streven naar efficiëntieverbeteringen niet langer vrijblijvende oefeningen zullen zijn. Dankzij ons tweede amendement op punt 8 van het oorspronkelijke voorstel van resolutie moet er voortaan steeds worden gestreefd naar het inzetten van het meest efficiënte vervoermiddel, waarbij de inschakeling van belbussen en taxi's op structureel onderbezette lijnen voortaan de regel wordt, waar mogelijk. Dat wil dus zeggen dat moet worden bekeken of in de streek of regio in kwestie taxifirma's aanwezig en actief zijn. Dat betekent dat dit natuurlijk niet langer vrijblijvend is. De taxisector is al jarenlang vragende partij om opdrachten te mogen uitvoeren voor VVM De Lijn. Vlaanderen loopt op dit vlak wel een zekere achterstand op. Er is sprake van het oprichten van een werkgroep, maar voor het overige is het ter zake nog even op meer wachten. We hopen dan ook dat daar in de nieuwe beheersovereenkomst rekening mee wordt gehouden, dat er verandering komt, dat er een betere afstemming komt van aanbod en vraag door het inschakelen van andere modi.

In het verleden rustte er ook nog een absoluut taboe op het vermelden van lege bussen. Dankzij ons amendement 1 vragen alle partijen nu letterlijk maatregelen te nemen om de bezettingsgraad op te trekken, met als doel lege bussen te vermijden. Ik wil de leden die verontrust zijn, ook geruststellen. Voor ons is het even belangrijk dat ook bij overbezetting extra capaciteit wordt ingeschakeld. Het kan niet dat bepaalde lijnen overbezet zijn, en dat daar geen extra capaciteit bijkomt. Het gaat ons erom dat vraag en aanbod op elkaar worden afgestemd, en die afstemming kan voor ons nog heel wat beter.

Nog een ander punt waarop onze fractie heeft aangedrongen, maar dat we uiteraard, net als het punt van de lege bussen, terugvinden bij het voorstel van de meerderheid, is het geven van een belangrijke rol aan de gemeenten bij de evaluatie van bestaande lijnen en de invoering van nieuwe lijnen. Ook zal de Vlaamse overheid een grotere verantwoordelijkheid toebedeeld krijgen voor een aantal essentiële taken, zoals het zelf monitoren van de impact van het tarievenbeleid op de kostendekkingsgraad. We merken dat gemeenten zich momenteel af en toe gepasseerd voelen. Ze vinden dat ze af en toe bijzonder weinig impact hebben op de lokale beslissingen en ook op het lokale overleg met De Lijn. Dat kan nog heel wat beter. Daarom pleiten we ook voor een belangrijker rol voor die gemeenten.

Dan zijn er de prioriteiten van Mobiliteitsvisie 2020. Enkele leden zijn daar al op ingegaan. Voor ons is het belangrijk dat het voorstel van resolutie stelt dat er prioriteiten zullen worden bepaald. Daarmee is ook het signaal gegeven dat men er niet in gelooft dat die Mobiliteitsvisie 2020 in de huidige moeilijke budgettaire context zomaar volledig zal kunnen worden gerealiseerd. Het gaat over een verdubbeling wat de investeringen betreft en over een verdrievoudiging wat de exploitatie betreft. Dat lijkt me momenteel enigszins een utopie, maar het is wel belangrijk voor ons dat de prioriteiten worden bepaald en naar voren geschoven.

Er was nog een amendement van de meerderheid dat wij volmondig kunnen steunen. Het gaat over de kwaliteitsvolle arbeidsomstandigheden. In de commissie is ons verduidelijkt dat het niet zozeer gaat om de cao op zich, maar wel om de sanitaire mogelijkheden. Ik zou durven te veronderstellen dat onder kwaliteitsvolle arbeidsomstandigheden ook de veiligheid valt. Ik heb er uiteraard geen probleem mee om, samen met de meerderheid, eens na te gaan of we hierover nog een apart amendement kunnen indienen. Voor mij valt veiligheid ook onder kwaliteitsvolle arbeidsomstandigheden.

Voorzitter, collega's, omwille van de aangehaalde redenen zullen wij uiteraard het voorstel van resolutie van de meerderheid, en zoals het door ons ook nog gewijzigd is, volledig mee steunen, wel met het achterliggende idee dat het werk hiermee niet ten einde is. Het komt erop aan ervoor te zorgen dat de prioriteiten die wij hier met meerderheid maar ook oppositie naar voren schuiven, geen dode letter blijven. Minister, u hebt zich hiertoe al geëngageerd in de commissie, maar wij hopen dat u deze prioriteiten echt en actief meeneemt in de te onderhandelen nieuwe beheersovereenkomst, zodat we eindelijk tot een meer vraaggericht, een meer kwaliteitsvol en een meer efficiënt openbaar vervoer kunnen komen.

Voorzitter, minister, zoals altijd zal de Open Vld-fractie u hier kritisch maar constructief op afrekenen. (*Applaus*)

De voorzitter: Mevrouw Eerlingen heeft het woord.

Mevrouw Tine Eerlingen: Voorzitter, ik wil de verslaggevers nog eens bedanken voor het uitstekende verslag. Ik ben zeer tevreden dat verschillende partijen zich aansluiten en dat we met dit voorstel van resolutie op één lijn zitten.

Ik zou graag kort een aantal punten toelichten waar de N-VA-fractie een bijzonder belang aan hecht, zijnde de kostendekkingsgraad, een verbetering van de bezettingsgraad, de efficiëntieverhoging waarbij het comfort en de klantvriendelijkheid niet wordt vergeten en ook stiptheid. Waar nodig moet er, zoals ook al eerder aangehaald, een capaciteitsverhoging komen. We moeten niet alleen lege bussen vermijden, maar ook meer bussen inzetten op lijnen die overbezet zijn. Op bepaalde plaatsen zijn er toch wel problemen.

Een goede afstemming met andere actoren vinden wij ook heel belangrijk: de spoorwegen, autodelen, fietspunten, andere vervoersmaatschappijen. Alleen zo krijg je extra klanten op het openbaar vervoer. Als de afstemming beter is, zullen meer mensen geneigd zijn het openbaar vervoer te gebruiken.

Tot slot is er ook een transparante evaluatie en monitoring nodig om op basis daarvan bijsturing mogelijk te maken. Ook dit punt is al eerder aangehaald, maar het is belangrijk om die monitoring snel in gang te kunnen zetten. (*Applaus*)

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: Voorzitter, ik dank de verslaggevers. Ze hebben het met z'n tweeën moeten doen, wat ook een beetje duidt op het belang van dit voorstel van resolutie.

Groen! vindt dit voorstel van resolutie ook belangrijk. Ik wil nog even onze insteek herhalen: we zien het openbaarvervoerbeleid en het aanbod van openbaar vervoer als een belangrijke stap in de transitie van het wegverkeer. Niet alleen het openbaar vervoer is ermee gebaat, maar er is ook een stuk winst te creëren op het vlak van innovatie en hoogwaardige en milieuvriendelijke technologie. Daarom hebben we er ook voor gepleit om bij decreet het tienjarenplan voor investeringen en beleid vast te leggen. Dan zijn er meetbare doelstellingen en evalueerbare doelstellingen, kortom iets wat beter te controleren is vanuit alle posities.

De verslaggevers hebben een goede oplijsting gemaakt van onze voorstellen voor meer vertramming en een betere doorstroming door verkeerslichtenbeïnvloeding. We willen ook niet inboeten op het comfort van de reiziger. We pleiten voor integratie van bus, trein en autodelen. We vinden het heel belangrijk dat het aanbod van De Lijn en de diensttijdenregeling voor de bediening van industrieterreinen, wordt verbeterd.

De ombouw van het voertuigenpark naar milieuvriendelijkere voertuigen en geproduceerde groene stroom is bij ons een flink onderdeel van het groene plan dat door de meerderheid in het vooruitzicht werd gesteld. Wanneer de heer Penris het heeft over veiligheid, steun ik hem daarin want in onze voorsteltekst stond ook daarover een passage. Iedereen moet het maar invullen zoals hij het wil. Wij pleiten voor de permanente kaartjesknipper, een tweede persoon op de bus, en dat niet alleen om het sneller te regelen maar ook met het oog op de sociale veiligheid.

In haar geheel hebben wij de resolutie van de meerderheid natuurlijk niet goedgekeurd. Maar wij hebben haar ook niet verworpen omdat wij wat erin staat niet negatief vinden. Wij vinden het een beetje een gemiste kans om wat ambitieuzer te zijn. Daarom hebben wij ons onthouden in de commissie en zullen wij dat ook morgen doen in de stemming.

Wij hebben ook een voorbehoud gemaakt tegen de overdreven technische details die in deze resolutie zijn voorgesteld. Wij vrezen ook dat overdreven investeringen in bijvoorbeeld Retibo, waarvan is toegezegd dat het dit jaar in één beurt zou worden aanbesteed, wel eens andere belangrijke investeringen zouden kunnen doen verschuiven. Wij vrezen dat daardoor een kwaliteitsaanbod voor de reiziger in het gedrang komt.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen morgen de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Hermes Sanctorum, Bart Martens en Dirk de Kort en mevrouw Liesbeth Homans betreffende het voorbereiden van Vlaanderen op olie- en gaspieken
– 588 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de bespreking van het voorstel van resolutie.

De heer Wienen, verslaggever, heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Op donderdag 24 juni 2010 behandelde de Commissie voor Woonbeleid, Stedelijk Beleid en Energie onder de steeds weer zeer deskundige leiding van haar voorzitter het voorstel van resolutie van de heren Hermes Sanctorum, Bart Martens en Dirk de Kort en mevrouw Liesbeth Homans betreffende het voorbereiden van Vlaanderen op olie- en gaspieken. Het voorstel van resolutie werd tijdens de vergadering ingediend nadat de heer Sanctorum had aangekondigd een eerder voorstel van resolutie met dezelfde titel, dat hij samen met de heren Filip Watteeuw en Dirk Peeters had ingediend, te zullen intrekken. Uit de bespreking daarvan was gebleken dat de hele commissie het eens was met de motivering maar dat sommige leden het aangewezen vonden om de vragen aan de Vlaamse Regering uit te breiden. Dit nieuwe voorstel van resolutie neemt de motivering over van het ingetrokken voorstel van resolutie, maar koppelt daaraan een nieuwe vraagstelling.

Voor de toelichting verwijst de heer Bart Martens onder meer naar het verslag bij het ingetrokken voorstel van resolutie. Met het goedvinden van de heer Martens wil ik citeren uit zijn excellent verslag. Daarin kadert hij de toelichting van de oorspronkelijke indiener.

De heer Hermes Sanctorum, eerste indiener, wijst erop dat in het Vlaams Parlement al vaak over onze afhankelijkheid van aardolie en aardgas is gesproken vanuit de optiek van de beperktheid van de reserves en de CO₂-uitstoot. De olie- en gaspieken komen daarbij echter nauwelijks ter sprake, hoewel hun effect gigantisch kan zijn. In de schriftelijke toelichting bij het voorstel van resolutie citeren de indieners heel wat experts die dit beamen.

Het commissielid licht kort toe wat een oliepiek is.

Heel wat oliemaatschappijen zijn zich bewust van deze situatie en wijzen op de stagnerende productie. Na de piek verwacht de heer Sanctorum snel stijgende en meer volatiele prijzen. Experts waarschuwen dat de voorbereiding op de verwachte olie- en gaspiek lang op voorhand moet plaatsvinden.

Vlaanderen is voor zijn fossiele brandstoffen helemaal afhankelijk van import. Als de productie overal ter wereld afneemt, zullen waarschijnlijk heel wat exportlanden voorrang geven aan de eigen vraag, vermoedt de heer Sanctorum.

Het Brussels Parlement en het Waals Parlement hebben gelijkaardige voorstellen van resolutie reeds unaniem goedgekeurd. De indiener, de heer Sanctorum, hoopt voor zijn voorstel van resolutie hetzelfde. Hij vraagt een studie, uit te voeren door de Vlaamse Regering, die de gevolgen uitrekent van een scenario waarin het huidige beleid ongewijzigd wordt voortgezet. Indien daaruit blijkt dat dit niet volstaat, vraagt hij de Vlaamse Regering bijkomende maatregelen te nemen om te anticiperen op de olie- en gaspiek. Maar als de prijs fors zou stijgen dan verwacht, introduceert dit een belangrijk nieuw element in het debat, ook over de groene stroom.

De heer Bart Martens beaamt dat het beleid goed moet voorbereid zijn op een olie- en gaspiek. Volgens hem moeten we ons voorbereiden op een plotse prijsexplosie. Het commissielid pleit voor economische simulaties van een dergelijk scenario, en vraagt zich af hoe onze gezinnen en economie nog aan hun basisbehoeften aan energie kunnen voldoen.

Net als de heer Sanctorum beseft de heer Martens dat de prijs van hernieuwbare energie aan het dalen is. Het moment waarop hernieuwbare energie niet meer zal kosten dan conventionele energie, komt steeds dichterbij. We kunnen dat moment nog sneller werkelijkheid laten worden door extra in hernieuwbare energie te investeren.

Daarnaast moet ons beleid ook buffers installeren. Zulke buffers zijn van cruciaal belang voor onze energiezekerheid. We zullen de beschikbare mogelijkheden moeten benutten, niet alleen om ons te wapenen tegen gaspieken, maar ook om kleinere prijsschommelingen beter te beheersen. Of de piek binnen 5, 10, 20 of 30 jaar wordt overschreden, acht de heer Martens moeilijk voorspelbaar, maar we kunnen er maar beter op voorbereid zijn.

Op langere termijn is een volledige uitputting van de bronnen echter onvermijdelijk en zal hernieuwbare energie de enige manier zijn om onze welvaart te garanderen, te regenereren en elders in de wereld mogelijk te maken.

De heer Dirk de Kort wijst erop dat de bezorgdheid over de energiebevoorrading over alle partijgrenzen heen gaat. De CD&V-fractie ziet ter zake een belangrijke rol weggelegd voor het Vlaams Energiebedrijf, dat zich vooral moet toelagen op de productie van hernieuwbare energie.

De heer Jan Penris noemt het voorstel van resolutie zo nederig dat een verwerping bijna ondenkbaar is. Maar ook om inhoudelijke redenen zal de Vlaams Belangfractie het voorstel goedkeuren. Het adagium van voormalig minister Marino Keulen indachtig, stelt de commissievoorzitter dat meten weten is. Regeren is vooruitzien. Precies dat is wat dit voorstel van resolutie aan de Vlaamse Regering vraagt.

De vraag blijft voor welke hernieuwbare energiebronnen we moeten opteren. Aan de hernieuwbare energie, die de heer Martens bepleit, wil de heer Penris nog twee energievormen toevoegen. Ten eerste schuilt in het vergassen van onze steenkoolvoorraden een aanzienlijk potentieel. Ten tweede is er de kernfusie. Voordat de commissie overgaat tot de stemming, stelt de heer Bart Martens voor om de vragen aan de Vlaamse Regering uit te breiden. Vandaar het nieuwe voorstel.

In het nieuwe voorstel wordt onder meer extra gevraagd dat de Vlaamse Regering er bij de Europese Unie op zou aandringen dat ze zich tegen die olie- en gaspieken wapent. Volgens de heer Martens is de federale overheid bevoegd en wettelijk verplicht om op geregelde tijdstippen prospectieve studies uit te voeren over de energievoorraden van ons land. Daarom vragen de indieners dat de Vlaamse Regering er bij de federale overheid op aandringt om in die studies ook scenario's op te nemen waarin de energieprijzen plots fel stijgen.

Een derde element dat wordt toegevoegd aan het oorspronkelijke voorstel van resolutie is de vraag aan de Vlaamse Regering om verder werk te maken van de verbetering van energie-efficiëntie en -zuinigheid van woningen.

Samengevat is het nieuwe voorstel van resolutie wat uitgebreider dan het oorspronkelijke voorstel van resolutie van de heren Sanctorum, Watteuw en Peeters. Het speelt bovendien in op de unieke opportuniteit die het Belgische voorzitterschap van de Europese Unie biedt. De oorspronkelijke indiener, de heer Hermes Sanctorum, sluit zich aan bij de motivering van de heer Martens. Het commissielid is vooral blij met de uitbreiding van de doelstelling naar het Europese niveau. De heer Jan Penris kondigt aan dat de Vlaams Belangfractie het voorstel van resolutie zal goedkeuren.

Het voorstel van resolutie van de heren Hermes Sanctorum, Bart Martens, Dirk de Kort en mevrouw Liesbeth Homans betreffende het voorbereiden van Vlaanderen op olie- en gaspieken wordt door de commissie voor Woonbeleid, Stedelijk Beleid en Energie eenparig aangenomen met negen stemmen. (*Applaus*)

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Voorzitter, aangezien het verslag zeer grondig was, wil ik hier niets inhoudelijks aan toevoegen. Ik wil enkel melden dat het oorspronkelijke voorstel van resolutie op een studie in Vlaanderen sloeg. Dat had allicht iets met mijn Vlaamse inborst te maken. In overleg met de leden van de meerderheidspartijen is dit tot heel de EU uitgebreid. Volgens mij creëert het Belgisch voorzitterschap van de EU een momentum. De Vlaamse Regering kan hiervan gebruik maken om de olie- en gaspieken op de agenda te plaatsen. Ik wil de meerderheidspartijen uitdrukkelijk voor hun steun danken.

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Voorzitter, in de eerste plaats wil ik de heer Wienen danken voor het voortreffelijk verslag en de commissievoorzitter danken omdat hij het mogelijk heeft gemaakt

dit voorstel van resolutie nog in de plenaire vergadering te behandelen. Dit was immers niet evident.

Mijns inziens wordt het voorliggend voorstel van resolutie breed gedragen. Het belang ervan mag ook niet worden onderschat. We moeten ons goed op het fenomeen van pieken in de olie- en gasproductie voorbereiden. Die pieken kunnen immers belangrijke schokgolven door onze economie en onze samenleving jagen.

Ik wil hier nog aan toevoegen dat dit niet enkel voor de eindige energievoorraden aan fossiele brandstoffen geldt: het geldt ook voor een aantal precare kritische grondstoffen waar we, spijtig genoeg, steeds meer afhankelijk van worden. De Europese Commissie heeft vorige maand een rapport gepubliceerd waaruit blijkt dat onze afhankelijkheid in verband met 27 grondstoffen precair is. Hoewel het belangrijke bouwstenen van onze economie betreft, zullen al deze grondstoffen uitgeput geraken. Ten aanzien van het duurzaamematerialenbeleid zullen we dan ook maatregelen moeten treffen. Die maatregelen, die best op Europees of mondiaal niveau kunnen worden genomen, moeten onze afhankelijkheid van die grondstoffen afbouwen. Om dit doel te bereiken, zullen we meer in een verbetering van de grondstoffen-efficiëntie van onze economie en recyclageactiviteiten moeten investeren. We moeten de materiaalkringlopen sluiten en eindige materialen door hernieuwbare materialen vervangen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen morgen de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

■

MOTIE van de heer Peter Reekmans tot onderzoek door het Rekenhof naar de aanwending van werkingsdotaties van de provincieraadsfracties – 612 (2009-2010) – Nr. 1

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de bespreking van de motie tot onderzoek door het Rekenhof.

De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Voorzitter, eigenlijk heb ik deze motie namens LDD op suggestie van gewezen minister Bourgeois ingediend. Bij het beantwoorden van twee verschillende actuele vragen heeft hij verklaard niet bevoegd te zijn. Hij heeft me toen gezegd dat ik me tot het Rekenhof moet wenden. Dat is de reden waarom ik deze motie heb ingediend.

Er is nog een bijkomende reden. Gisteren hebben we klacht tegen het provinciaal subsidiereglement van de provincie West-Vlaanderen ingediend. Dit reglement gaat volledig en rechtstreeks tegen de besluiten en de omzendbrieven van de Vlaamse Regering in. Indien een burger in dit land de wet overtreedt, wordt hij beboet of wordt hij verplicht de wet na te leven. Ik stel echter vast dat een provincieraad in Vlaanderen er zelfs niet in slaagt de besluiten en de omzendbrieven van de Vlaamse overheid na te leven.

We zouden kunnen stellen dat er met die partijfinanciering niets aan de hand is of dat het allemaal nog niet zo erg is.

Maar als je dan ziet dat er een provinciebestuur is dat een subsidiereglement heeft voor de eigen politieke zelfbediening, die volledig in strijd is met de wetten van het niveau hoger, dan zitten we wel degelijk met een probleem.

Sommige traditionele partijen horen dit verhaal natuurlijk niet graag, collega's. We hebben de miraculeuze vermenigvuldiging gehad tussen 2002 en 2004, toen het budget van de politieke partijen in de provincieraadsfracties van 1,1 miljoen euro per jaar naar meer dan 4,4

miljoen euro per jaar is gestegen. Op sommige plaatsen was het zelfs maal acht, maar gemiddeld was het maal vier. Ik spreek dan over de periode vanaf 2002. Tot vandaag heeft die miraculeuze vermenigvuldiging van de werkingsmiddelen van de politieke partijen in de provincieraden plaatsgehad.

Als politieke fracties werk leveren en effectief bezig zijn met de uitvoering van het beleid, is het natuurlijk evident dat we hen vergoeden en dat zij werkingsmiddelen krijgen.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Ik wil even een technische correctie aanbrenge. Ik heb de heer Reekmans hier al een aantal keren het verhaal horen doen van hoe de toelagen aan de fracties in de provincieraden, vervier-, vervijf- of zelfs verzevenvoudigd zouden zijn. Dat komt gewoon doordat een aantal provincies besloten hebben om het bedrag dat aanvankelijk was afgesproken – ik heb zelf ook een vijftiental jaren in de provincieraad gezeten – niet vanaf het eerste jaar uit te betalen. Men zou dat gradueel doen. Zo kom je aan de vaststelling dat er een verviervoudiging of vervijfvoudiging is.

De heer Peter Reekmans: Met alle respect, mijnheer Vandaele, maar ik denk dat u in die provincieraad ofwel niet goed hebt opgelet, ofwel niet hebt begrepen waarover het ging. Er is in 2002 wel degelijk een akkoord geweest tussen de drie grote partijen, CD&V, Open Vld en sp.a. Zij hebben toen een akkoord gesloten om de politieke werkingsmiddelen te verhogen via de provincieraden in heel Vlaanderen. Zo is dat gebeurd.

Wat die graduele stijging betreft, raad ik u aan om de tabel in het antwoord van uw minister eens te bekijken: in 2000 in de provincie Antwerpen bijvoorbeeld kregen alle politieke partijen 139.000 euro, in 2002 was dat 444.000 euro. Bij mijn weten is dat maal vier. Dat is niet gradueel, zoals u zegt.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Mijnheer Reekmans, ik kan mij voor een groot stuk vinden in uw motie dat het Rekenhof het best eens kan bekijken hoe een en ander inzake de aanwending van werkingsdotaties door de provincieraadsfracties werkt, maar ik wil u toch een kleine technische vraag stellen. Voor mij is het nog altijd niet duidelijk waarom u klacht hebt ingediend en waar u die klacht tegen het West-Vlaamse reglement precies hebt ingediend. Was dat in het kader van een strafklacht? Of gaat het om een klacht bij de gouverneur? Dat is mij niet volledig duidelijk.

De heer Peter Reekmans: Mijnheer Wienen, u bent te snel. Ik moet daar nog toe komen. Nu ik 30 minuten spreektijd heb gekregen, kan ik een iets langere aanloop nemen.

Het gaat hier wel degelijk over maal vier en maal acht. Het is echt niet gradueel gebeurd, mijnheer Vandaele. Het is brusk gebeurd, van 2001 naar 2002. Ik zal u de cijfers geven uit het schriftelijke antwoord van minister Bourgeois, want anders zegt u nadien dat ik het op een hoopje gooi en dat ik dingen vertel die niet kloppen.

In Antwerpen kregen alle politieke partijen samen in 2000 139.591 euro. In 2001 was dat al 444.522 euro. In 2003 was het 960.000 euro. Bijna maal acht, dus. Ik geef u de cijfers voor Limburg. In 2000: 506.599 euro. In 2002: 830.000 euro. We gaan naar Oost-Vlaanderen. In 2000: 137.000 euro. In 2001: 1.292.000 euro.

We gaan naar Vlaams-Brabant: in 2000 101.636.000 euro, en in 2001 799.341.000 euro. In West-Vlaanderen ten slotte: in 2000 107.550.000 euro en in 2001 816.000 euro. Op 1 jaar tijd gaat het maal 4, maal 8, maal 10 en maal 2 op sommige plaatsen. U kunt dat gradueel noemen, maar iets dat van 139.000 euro naar 1,2 miljoen euro gaat, mijnheer Vandaele, noem ik niet gradueel. Dat zijn de cijfers.

De voorzitter: De heer Dehandschutter heeft het woord.

De heer Lieven Dehandschutter: Mijnheer Reekmans, u zegt het zelf: u haspelt verschillende zaken dooreen. We moeten een goed onderscheid maken tussen wat wettelijk is en wat wenselijk is. De stijging van de begrotingskredieten is niet onwettelijk. U kunt dat goed- of afkeuren, u kunt dat toejuichen of betreuren. *(Opmerkingen van de heer Peter Reekmans)*

De deputatie of het Rekenhof zal daar geen uitspraak over doen.

De afwending van middelen is natuurlijk een andere zaak. U haalt de twee voortdurend door elkaar om een sfeertje te scheppen.

Mijnheer Reekmans, de reglementen waren vroeger zeer uiteenlopend. De heer Vandaele haalde dat al aan. In Limburg was er – en is er misschien nog altijd – de verplichting om een personeelslid half- of voltijds aan te nemen. De provincies hebben verschillende jaren geleden inderdaad afgesproken om de cijfers meer op elkaar af te stemmen.

De heer Peter Reekmans: Mijnheer Dehandschutter, ik sta hier in een politieke instelling, niet voor de rechtbank. Ik oordeel niet over de wettelijkheid of onwettelijkheid. Ik doe alleen een politieke vaststelling. Bijna alle partijen in dit halfroond zijn ervoor dat de provincies aan belang inboeten. Een groeiend aantal partijen, bijna een meerderheid, wil de provincies zelfs afschaffen. Ik tel ze op, mijnheer Van Dijck, u zit al rond te kijken. We zitten dicht bij een meerderheid die de provincies wil afschaffen. *(Opmerkingen van de heer Lieven Dehandschutter)*

Dat is mijn interpretatie. Die mag ik toch hebben? Een partij kan niet aan de ene kant kiezen voor de afschaffing van de provincies, en intussen, al enkele jaren, massale verhogingen invoeren voor de provincieraden om de eigen kas te spijsen. We moeten een klein beetje eerlijk zijn als we willen dat de mensen het vertrouwen hebben of houden in de politiek. We kunnen moeilijk vandaag beslissen om dat af te schaffen en een jaar op voorhand beslissen dat de dotaties aan dat orgaan vermenigvuldigd worden.

Ik ben het er overigens compleet mee eens dat politieke partijen in de Kamer, de Senaat, het Vlaams Parlement, politieke werkmiddelen krijgen. Ik ben het echter niet mee eens dat men het budget verhoogt van de organen die eigenlijk zouden moeten worden afgeschaft. Dat is nog eens op zeer dubieuze wijze en in het duister gebeurd. Ik heb die verhogingen enkele maanden geleden in de openbaarheid gebracht. *(Opmerkingen van de heer Wilfried Vandaele)*

Ik heb dit daarom op de tafel gegooid, ik wil dit in de openbaarheid brengen. Toen dit in de media kwam, gaven drie partijen toe dat ze die middelen gebruiken om verkiezingscampagnes en partijwerking te financieren.

Ik heb de wetgeving bestudeerd. Er is een besluit van de Vlaamse Regering dat in artikel 44 zegt dat: “(...) de fractie de ontvangen toelage enkel kan gebruiken voor de ondersteuning van de eigen fractiewerking en voor de werking van de raden waar ze deel van uitmaakt. De middelen mogen niet gebruikt worden voor partijwerking, voor verkiezingen of voor compensatie van presentiegelden of wedden. Als een fractie middelen heeft aangewend voor andere doeleinden dan de ondersteuning van de fractiewerking, vordert de bestuurder de middelen terug of brengt dat bedrag in mindering van de toelage van het volgende werkjaar.”

Dit is artikel 44 van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 2007, herbekrachtigd door de Vlaamse Regering onder artikel 33 in 2009.

Daarnaast hebben we ook nog eens een omzendbrief van 13 februari 2004 van toenmalig minister Van Grembergen, want blijkbaar was het alleen met het besluit van de Vlaamse Regering niet duidelijk. Onder artikel 2, lid 2 inzake de fractietoelagen in die omzendbrief, laat de toenmalige minister van Binnenlandse Aangelegenheden weten: “Exclusief aan te wenden voor fractiewerking: de toelagetrekkers mogen toelagen die toegekend worden uit de begroting uitsluitend aanwenden voor het doel waartoe ze toegekend worden, namelijk voor de ondersteuning van de fractie. Dit is een algemeen principe dat ook opgenomen is in artikel

3 van de wet van 14 november 1983. In de toekomst zullen bijgevolg geen afwijkende praktijken meer geduld worden, de fractietoelagen mogen bijvoorbeeld niet opgespaard worden voor het bekostigen van de komende verkiezingen of meer algemeen voor partijpolitieke doeleinden, ze moeten duidelijk verbonden zijn aan de fracties in relatie tot de werking van de raden waar ze deel van uitmaken.”

Dit is de wetgeving... (*Opmerkingen van de voorzitter*)

Als ik nog even mag, voorzitter, nog een paar minuten, dan kan ik dit duidelijk schetsen, want het is een heel technische materie voor mensen die dit niet hebben gevolgd.

Dit is wat vandaag de Vlaamse overheid zegt qua omzendbrief en qua wetgeving.

Minister Bourgeois heeft vorige week of de week daarvoor terecht – ik was daar heel blij om – een brief gestuurd aan de provincieraden. In die brief herhaalt hij deze artikels en zegt hij letterlijk aan de deputatie dat hij wil dat dit wordt nageleefd. Hij zegt: “Ik herinner u eraan dat de fracties de ontvangen toelage enkel kunnen gebruiken voor de ondersteuning van de eigen werking. De toelage moet overigens in relatie staan met de effectieve werking van de provincieraad, de middelen mogen met andere woorden niet gebruikt worden voor de partijwerking, de verkiezingen of ter compensatie van presentiegeld. Indien uw bestuur vaststelt dat een of meerdere fracties de financiële middelen hebben aangewend voor andere doeleinden, dan dient u die middelen terug te vorderen of in mindering te brengen van de toelage van het volgend werkjaar.” De brief werd ondertekend met: “Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand”.

Die brief is dus 2 weken geleden vertrokken. Ik ben mijn onderzoek verder blijven doen en ik ben me eens gaan verdiepen in de provinciale reglementen per provincieraad. Zo heb ik gisteren kennis genomen van het provinciaal subsidiereglement van de provincieraad van West-Vlaanderen. Wat zegt artikel 1? (*Opmerkingen van de heer Lieven Dehandschutter*)

Mijnheer Dehandschutter, dat kan dan al jaren bestaan, ik stel dit nu vast, maar dat wil zeggen dat we al jaren oogluikend dingen toelaten die niet wettelijk zijn.

Er staat letterlijk in artikel 1, tweede lid: “De dotatie kan aangewend worden voor de algemene partijwerking in West-Vlaanderen, met inbegrip van de bezoldiging van medewerkers die er voor de partij werkzaam zijn, de vorming en de administratieve ondersteuning van de raadsleden en de personeelsadministratie, de vorming van een verkiezingsfonds voor de provincieraadsverkiezingen in West-Vlaanderen.”

Dit reglement bestaat inderdaad al 8 jaar. Dit reglement is al 8 jaar volledig in strijd met elke beslissing van de Vlaamse Regering en met de omzendbrieven van Vlaamse ministers. U kunt wel zeggen dat de provincie een noodzakelijk bestuursorgaan is, maar de provincie heeft ook een heel pak politici in haar rangen, en als ze vandaag nog niet in staat is om Vlaamse wetgeving en omzendbrieven te lezen, dan durf ik te stellen dat er hier een probleem is. We zitten in provincieraden met verschillende reglementen die gewoonweg in strijd zijn met en regelrecht ingaan tegen de besluitvorming van dit parlement en van de Vlaamse Regering.

De voorzitter: Mijnheer Reekmans, ik zet nu de tijd stil, want vier mensen gaan u interromperen, zoals men dat in Nederland zegt, en we beginnen met de heer Crombez.

De heer Crombez heeft het woord.

De heer John Crombez: Mijnheer Reekmans, u zei daarstraks dat u hier niet voor een rechtbank staat en dat klopt, maar vervolgens begint u zelf een heel proces te maken. Er was een heel rustige tussenkomst van de heer Vandaele, die bovendien klopt, maar waarop u zegt dat hij niet goed heeft geluisterd in zijn periode in de provincieraad en vervolgens begon u met beschuldigingen te maken. Ik wil alleen maar tussenkomen over de manier waarop u hier, en dat is niet de eerste keer, een dossier aanbrengt: u hebt het grote gelijk en het is allemaal heel erg. (*Opmerkingen van de heer Peter Reekmans*)

Ik wil daarom nog eens herhalen, en dat is punt één, dat wat de heer Vandaele daarstraks zei, klopt en een verklaring is voor de stijging van de bedragen. (*Opmerkingen van de heer Peter Reekmans*)

U lacht daarmee al wat u wilt. Dat is voor uw rekening. Wij hebben het nadeel dat we al die dingen niet zo goed begrijpen als u.

Artikel 44 is bij andere mensen ook wel bekend. Als er inbreuken zijn op de bestaande regelgeving is het ook aan de autoriteiten om die overheden daarop te wijzen en dat zelf te laten rechtzetten. Het punt is heel simpel. U hebt ernaar verwezen. Als er onrechtmatig gebruik is van die dotaties – wat u bewezen acht, zoals u daarstraks hebt gezegd, redelijk straf – moet dat worden teruggekeerd. Daarvoor bestaat er een procedure.

Al die insinuaties en het taalgebruik daarbij wil ik veroordelen. U mag aanklaarten wat u wilt, dat is heel boeiend en interessant, maar met taalgebruik dat erbij past. Zaken zijn niet bewezen totdat ze bewezen zijn. Niemand is veroordeeld tot hij veroordeeld is. (*Opmerkingen van de heer Peter Reekmans*)

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: De heer Reekmans heeft gemerkt dat onderzoeksrechter zijn in dit land media-aandacht met zich meebrengt en dus navolging kan krijgen, ook in dit parlement. Hij is zijn betoog begonnen met de melding dat er geen correcte toepassing is gebeurd van het besluit van de Vlaamse Regering. Vervolgens werd de opportuniteit die moet worden besproken in de provincieraad uit de doeken gedaan. Uiteindelijk zaten we in het grote debat over de interne staatshervorming, waar de commissie Binnenlands Bestuur zich mee bezighoudt.

De minister heeft vorige week heel duidelijk gesteld dat hij zijn brief heeft gestuurd. Er is misschien wat tijd nodig om te kijken hoe de deputaties ermee omgaan. Het is in de eerste plaats aan de deputaties om te zien dat de wetgeving correct wordt toegepast, ook binnen hun provincie. Als zou blijken dat er na deze brief nog een probleem is en bepaalde zaken nog niet zouden zijn rechtgezet, als dat al moest gebeuren, stel ik voor dat we daarop terugkomen in het najaar. Nu al nieuwe stappen zetten, terwijl de minister pas zijn brief heeft gestuurd en we het antwoord niet kennen vanuit de deputaties, is te snel.

De voorzitter: De heer Dehandschutter heeft het woord.

De heer Lieven Dehandschutter: Mijnheer Reekmans, u flapt eruit dat er besluiten dubieus en in het duister zijn genomen. Ik weet niet of u goed beseft welke woorden u in de mond neemt. Dat zijn besluiten van provincieraden in openbare zitting. U kunt ermee akkoord gaan of niet, maar ik denk dat wij als Vlaams Parlement toch enige terughoudendheid aan de dag moeten leggen bij uitspraken over de wenselijkheid van beslissingen van provincies of steden en gemeenten.

Wat betreft die duisterheid, die besluiten staan al jarenlang op het internet. U hebt die blijkbaar pas recent ontdekt. U had misschien beter eens uw licht daarover laten schijnen.

Ik ben het eens met de heer Kennes dat u niets toevoegt aan wat hier vorige week is gezegd en geantwoord door minister Bourgeois. Laat ons afwachten wat de provinciebesturen zeggen over de rekeningen die worden ingediend door de fracties. Laat het Rekenhof zijn werk doen. Uw motie voegt in feite niets toe.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Collega's, het staat elk parlamentslid vrij om zijn argumenten te verwoorden zoals hij dat wil. Ik vind dat we hier zeker niet de discussie moeten voeren over de woordkeuze van de heer Reekmans, die inderdaad de zijne is, maar waarmee hij in elk geval een punt wil maken.

Het verschil tussen wat er hier is gezegd en vorige week is het volgende. De bevoegde minister heeft een brief gestuurd waarin hij zegt dat er bepaalde praktijken zijn die in de feiten niet kunnen en waarin hij vraagt om dat recht te zetten. Dat gaat om de transacties als dusdanig.

Wat de heer Reekmans hier aanhaalt, is iets helemaal anders. Het gaat niet over feitelijke transacties, maar over het feit dat het reglement van de provincie West-Vlaanderen woorde-lijk strijdig is met de omzendbrief. Het is toch belangrijk dat we dat hier even bespreken.

De heer Peter Reekmans: Mijnheer Dehandschutter, u zegt dat dit in elke provincieraad apart is gestemd. Dat is juist. Maar dat gebeurde wel overal in dezelfde maand, in 2000. Er zijn dus instructies uit de nationale partijhoofdkwartieren gekomen. Mensen van sp.a: u weet toch wanneer de verhoging van de dotaties is gebeurd, en wie vragende partij was? Na het Agusta-debacle was sp.a een van de vragende partijen om een verhoging van de werkingmiddelen door te voeren. U wilt me taal- en stijllessen geven, maar misschien moet u eerst eens moraallessen volgen vooraleer u met mij de vloer wilt aanvegen. Als u dat wilt doen, doe dat dan inhoudelijk. Ik stel vast dat reglementen van provincieraden in strijd zijn met de Vlaamse wetgeving. Als de democraat zult u het met me eens zijn dat de wetgeving moet worden gerespecteerd.

Mijnheer Kennes, u was tenminste intellectueel eerlijk. U zei dat er iets aan de hand is, maar dat de minister optreedt, en daarom stelt u voor om te wachten. Dat is juist: we moeten de volgende stap afwachten. Maar het is wel zo dat er geen brief van de minister zou zijn geweest als ik dit punt niet 2 maanden geleden hier had laten agenderen. Ik weet dat ik me in dit huis bij de traditionele partijen niet populair maak, want zij wendde deze middelen effectief voor hun werking aan. Men veegt niet graag voor eigen deur. Voor de verkiezingen leggen partijen stoere verklaringen af en zegt men dat men voor eigen deur moet veegen, het voorbeeld wil geven, 5 percent van de ministeriële wedde wil afhouden, de provincieraden wil afschaffen en soberder aan politiek wil doen. Maar de verkiezingen zijn nu enkele weken achter de rug, en ik hoor daar niets meer van.

Er zijn wel parlementsleden van de meerderheid die de opdracht hebben gekregen me in dit debat onder vuur te nemen. Dat is duidelijk. Maar niemand van meerderheid hoor ik hier zeggen dat we misschien toch wel eens moeten onderzoeken of dat bedrag niet te hoog is. Stel dat alles wettelijk is. Maar ik hoor geen enkel geluid uit de meerderheid komen dat erop wijst dat de relevantie van de provincies en de werkingmiddelen die de partijen daaruit puren, moet worden onderzocht. Vinden jullie het logisch dat de politieke partijen via de provincies 5 miljoen euro per jaar krijgen en via de drie parlementen samen – Kamer, Senaat en Vlaams Parlement – 10 miljoen euro? Via de provincieraden verkrijgen de partijen dus bijna 50 percent van hun werkingmiddelen.

In Wallonië bestaat dat systeem niet. Men heeft het dikwijls over de transfers naar Wallonië, over het geld dat met de kruiwagen naar ginder wordt gevoerd. Ik heb het tegen u als fractieleider, mijnheer Van Dijck, want twee van uw parlementsleden hebben hier hard geprobeerd me het vuur aan de schenen te leggen. Ik stel vast dat dit systeem in Wallonië niet bestaat. De politieke fracties in de Waalse provincieraden kennen dit systeem van toekenning van werkingmiddelen van deze omvang niet.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Voorzitter, collega's, ik wil de heer Reekmans er toch even op wijzen dat dit niets met transfers heeft te maken: dit heeft te maken met de manier waarop men zijn autonomie vormgeeft. Men is het daarmee eens of niet eens. Dit verbinden met de transfers kan niet, die hebben niets met elkaar te maken.

De heer Peter Reekmans: Ik zeg dat we naar Wallonië moeten kijken als de Walen het beter doen wij. En ik stel vast dat in Wallonië het debat over de afslanking van de provincies bezig is, en dat wij daar nog aan moeten beginnen. Ik stel vast dat er in Wallonië minder politieke

zelfbediening is dan bij ons. En ik stel ook vast dat de meerderheidspartijen hier zelfs niet eens bereid zijn om een borstel ter hand te nemen, laat staan dat ze daarmee voor eigen deur zouden vegeen. Hou dan uw mond als er verkiezingen in aantocht zijn. Stop met de kiezer te bedriegen door te stellen dat u politieke soberheid wilt, want u wilt dit systeem gewoon handhaven.

De heren Dehandschutter en Vandaele zeggen dat dit systeem al jaren bestaat, en dat ik dat op het internet kan lezen. Het is niet mijn taak als oppositielid om na te gaan of de provinciale reglementen conform de Vlaamse wetgeving zijn. Dat is mijn taak niet. Dat is de taak van de Vlaamse Regering en de minister van Binnenlands Bestuur. De heer Wienen informeerde naar de klacht. Ik heb die klacht gisteren ingediend. Ik hoop dat ze wettelijk is, want gisteren was er geen minister van Binnenlands Bestuur. Het agentschap meldde me in een mail dat mijn klacht goed is ontvangen.

De voorzitter: Mijnheer Reekmans, er was gisteren wel een minister van Binnenlands Bestuur.

De heer Peter Reekmans: Ik had het inderdaad moeten richten aan de minister-president en niet aan de heer Bourgeois. Ik had het aan minister Bourgeois gericht, maar die was gisteren niet in functie. Het Agentschap Binnenlands Bestuur heeft me een mail gestuurd dat de klacht goed is aangekomen en behandeld zal worden.

Ik vraag de schorsing van het provinciaal subsidiereglement van West-Vlaanderen omdat het eenvoudigweg in strijd is met de besluiten van de Vlaamse Regering en met de omzendbrief.

Collega's, als ik hier dan toch zoveel leugens vertel, valse verklaringen afleg en verkeerde cijfers geef, dan stel ik voor dat u de motie van het Rekenhof goedkeurt. U lacht nu, collega's. U zegt dat ik een leugenaar bent, of u probeert me verdacht te maken. Ofwel is mijn taalgebruik of mijn stijl niet goed. Kijk niet naar mijn stijl en mijn verpakking, maar luister naar mijn woorden. Keur die motie goed en laat een onafhankelijk orgaan als het Rekenhof opheldering brengen. Laat het Rekenhof eens uitleggen waar de miraculeuze vervier- of vervijfvoudiging vandaan komt, en waarom de omzendingbrieven en de besluiten van de Vlaamse Regering gewoon met voeten worden getreden.

Gedurende 8 jaar zijn de politieke partijen in dit land al bezig met het niet correct naleven van de eigen wetten en regels. Waarom moeten we hier nog stemmingen organiseren als de politici zelf die wetten en regels niet naleven? Vertel dat maar een aan de burgers in de straat die al een boete krijgen voor fout parkeren. Politici mogen jarenlang doen wat ze willen en regels overtreden.

Is het voorbeeld van West-Vlaanderen niet voldoende? Mijnheer Dehandschutter, de provincieraad is nog niet in staat de besluiten van de Vlaamse Regering na te leven. Integendeel, hij handelt in strijd daarmee. Om die reden hoop ik dat u komaf wilt maken met mijn insinuaties en het Rekenhof in alle vrijheid en neutraliteit wilt laten spreken. Dan kan ik hier niet langer vanalles komen vertellen dat niet klopt. Dan kunt u met het rapport van het Rekenhof in de hand zeggen dat ik ongelijk heb. Ik vrees echter dat ik hier nog eenmaal zal staan met het rapport en u zal vragen om op een andere manier aan politiek te doen en te stoppen met deze zelfbediening. *(Applaus bij LDD)*

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De bespreking is gesloten.

We zullen morgen de hoofdelijke stemming over de motie houden.

■

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER

Mijnheer Reekmans, ik heb een antwoord beloofd op uw vraag of de eerder ingediende vragen aan de ministers Bourgeois en Muyters opnieuw moeten worden ingediend na hun ontslag en heraanstelling. Het antwoord luidt als volgt: “Een vraag wordt gericht aan een minister bevoegd voor een bepaalde aangelegenheid. Als die minister er om een of andere reden niet is of kan zijn, wordt een vervanger aangeduid door de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering is immers een collegiaal orgaan. De eerder ingediende vragen moeten dus niet opnieuw worden ingediend.”

■

VERZOEKSCHRIFT over rehabilitatie als werknemer bij een pachter van vervoersmaatschappij De Lijn – 583 (2009-2010) – Nr. 1**Verslag**

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Mobiliteit en Openbare Werken.

Mevrouw De Ridder, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: De indiener van het verzoekschrift stelt dat hij ten onrechte als buschauffeur is ontslagen door zijn werkgever, een pachter bij De Lijn, wegens vermeende fraude van 2,5 euro. Volgens de verzoeker was er geen sprake van fraude, maar van het falen van de apparatuur in de bus. De Lijn blijft haar controleur steunen in de versie van de fraude. De verzoeker zou geen gesprek met De Lijn krijgen hoewel hij daar herhaaldelijk op aangedrongen heeft. De Lijn heeft uiteindelijk zelf een klacht wegens eerroof en laster ingediend ten aanzien van de verzoeker.

De verzoeker is op 5 maart 2010 door de Raadkamer buiten vervolging gesteld. Hij vraagt nadrukkelijk een gesprek met De Lijn. Hij vraagt ook de volledige rehabilitatie bij zijn vorige werkgever, een pachter bij De Lijn.

De commissie heeft op 15 oktober 2009 beslist dat het verzoekschrift naar de minister zou worden verzonden, met de uitdrukkelijke vraag dat de diensten van de minister een onderzoek zouden voeren, volledig onafhankelijk van De Lijn en haar pachter.

Het antwoord van de minister werd behandeld tijdens de vergadering van de commissie van 10 december 2009. Voorzitter, als commissievoorzitter hebt u erop gewezen dat het antwoord van de minister niet voldoet aan de uitdrukkelijke vraag van de commissie om een onafhankelijk onderzoek te laten uitvoeren. De commissie heeft dan beslist om het verzoekschrift nogmaals naar de minister te verwijzen en opnieuw te vragen om een onafhankelijk onderzoek. Dat is uiteindelijk ook gebeurd. Op de vergadering van 27 mei 2010 hebt u, als voorzitter, kunnen vaststellen dat er wel degelijk een onafhankelijk onderzoek is gebeurd van het dossier door een regeringscommissaris. De commissie heeft eenparig beslist om akte te nemen van het antwoord van de Vlaamse Regering en het aan het verslag toe te voegen. Het antwoord van de Vlaamse Regering is dat De Lijn geen werkgever is van de verzoeker en dat ook niet kan ingegaan op zijn verzoek tot volledige rehabilitatie bij de vorige werkgever Mebis nv. We hebben ons eenparig achter dat besluit van de minister geschaard.

De voorzitter: Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

■

VERZOEKSCRIFT over het cumulatieverbod tussen de renovatiepremie en de verbeteringspremie**– 592 (2009-2010) – Nr. 1****Verslag**

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Woonbeleid, Stedelijk Beleid en Energie.

Mevrouw Homans, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Liesbeth Homans: Voorzitter, ik zal het niet nodeloos rekken. De commissie heeft unaniem beslist om het standpunt van de regering ter zake op te vragen. Ze heeft het standpunt van de regering unaniem gevolgd. Ik verwijs naar het schriftelijk verslag. Dat geldt ook voor de twee volgende verzoekschriften.

De voorzitter: Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

■

VERZOEKSCRIFT over vermindering van onroerende voorheffing voor energiezuinige woningen waarvan de bouwaanvraag dateert van voor de EPB-regelgeving – 593 (2009-2010) – Nr. 1**Verslag**

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Woonbeleid, Stedelijk Beleid en Energie.

Mevrouw Homans, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Liesbeth Homans: Voorzitter, zoals ik daarnet heb gezegd, geldt wat ik over het eerste verzoekschrift zei ook voor de twee volgende.

De voorzitter: Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

■

VERZOEKSCRIFT over de premie voor energiebesparende investeringen voor niet-belastingbetalers – 594 (2009-2010) – Nr. 1**Verslag**

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Woonbeleid, Stedelijk Beleid en Energie.

Mevrouw Homans, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Liesbeth Homans: Voorzitter, ik begin te vermoeden dat u me graag hoort praten. Zoals ik al twee keer heb gezegd, verwijs ik ook hier naar het schriftelijk verslag.

De voorzitter: Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen. Ik dank mevrouw Homans voor haar uitstekend verslag.

■

VERZOEKSCHRIFT over vermindering van onroerende voorheffing voor energiezuinige woningen**– 595 (2009-2010) – Nr. 1****Verslag**

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Woonbeleid, Stedelijk Beleid en Energie.

Mevrouw Heeren, verslaggever, is niet aanwezig.

Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

■

VERZOEKSCHRIFT over de Oosterweelverbinding**– 610 (2009-2010) – Nr. 1****Verslag**

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Mobiliteit en Openbare Werken.

Mevrouw De Ridder, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Ik durf het niet aan nog een uitvoerig verslag te geven omdat ik vrees gekeeld te worden door het halfmond. (*Opmerkingen*)

Tenzij u aandringt natuurlijk.

De voorzitter: Mevrouw De Ridder, ik zou het zeer op prijs stellen als u een volledig verslag zou geven.

Mevrouw Annick De Ridder: Voorzitter, op 15 juli 2009 werd een verzoekschrift over de Oosterweelverbinding ontvankelijk verklaard. Het werd voor behandeling doorverwezen naar de commissie. Op 15 oktober hebben we het standpunt gevraagd van de minister, mevrouw Crevits. Ze stelde dat moest gewacht worden op de beslissing van de Vlaamse Regering over het Masterplan Antwerpen, het zogenaamde dubbelbesluit, dat werd getroffen op 30 maart 2010. Dat is ook de reden waarom het verzoekschrift pas op 1 juli 2010 werd afgehandeld.

De verzoeker vraagt aan de Vlaamse overheid om een aantal maatregelen te treffen om de mobiliteit in Antwerpen vlot te trekken en om de knoop te ontwarren. Hij stelt bijvoorbeeld voor het gebruik van de Liefkenshoektunnel te optimaliseren, zo snel mogelijk werk te maken van de missing link met de E17, het vrachtverkeer prioritair langs daar te laten rijden, het onderbenutte tracé Tijsmans-/Liefkenshoektunnel tolvrij te maken. Dat zou veel verkeer weghouden van de R1.

De verzoeker vraagt ook geen voorbarige beslissing te nemen over de Oosterweelverbinding. Hij vraagt verder een hervorming van de Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel (BAM) nader te bekijken gelet op het verlies aan geloofwaardigheid. Hij verzoekt ook een overleg te plannen op Antwerps of op Vlaams niveau – een overleg dat volop bezig is – en hij vraagt hierbij te vertrekken van het algemeen belang en het goed bestuur.

Voorzitter, u hebt als voorzitter van de commissie herinnerd aan de lange voorgeschiedenis van dit verzoekschrift. Het werd al ingediend op 25 juni 2009. Zoals daarnet gemeld, heeft de commissie het op 15 oktober 2009 een eerste keer besproken en toen beslist om het naar de regering te sturen. De regering heeft geoordeeld door omstandigheden te moeten wachten omdat ze streefde naar het dubbelbesluit van 30 maart 2010. Ze meldde dat ze pas nadien een standpunt kon innemen over het verzoekschrift.

De voorzitter van de commissie leest in de conclusie van het antwoord van de regering dat zij met haar dubbelbesluit van 30 maart 2010 “rekening houdt met de in het verzoekschrift aangehaalde bekommernissen”. Daarop heeft de heer Penris vastgesteld dat de laatste drie deelverzoeken van het verzoekschrift ofwel zijn achterhaald, ofwel dat er door de beslissing van de regering aan is voldaan. Wat betreft de tweede deelvraag van het verzoekschrift, namelijk het tolvrij maken van het onderbenutte tracé Tijsmans-/Liefkenshoektunnel, heeft raadsheer Debuquoy van het Rekenhof bij de bespreking van de vijftiende voortgangsrapportage van de BAM belangrijke opmerkingen gemaakt. Ofwel wordt de Liefkenshoektunnel uitgebaat in een concessiestructuur, ofwel in een pps-structuur (publiek-private samenwerking). Naargelang de keuze voor deze of gene structuur, kan de tol worden afgeschaft. De heer Penris stelt voor om de verzoeker te wijzen op die verhelderende stellingname van het Rekenhof.

Op de eerste deelvraag van het verzoekschrift, namelijk om zo vlug mogelijk de missing link tussen de Liefkenshoektunnel en de E17 op te heffen, heeft de Vlaamse Regering niet afdoende geantwoord volgens de heer Penris. De regering belooft wel de A102 aan te leggen onder het maaiveld, dat is toch al een stuk van de grote ring. Maar, aldus de heer Penris, over de verbinding van de E17 met Liefkenshoek is er in het antwoord van de regering verder niets te lezen.

De voorzitter verklaart dat het eigenlijk toch al duidelijk is dat die verbinding er niet komt. Dan moet de regering daar maar eens openlijk voor uitkomen, meent de heer Penris. Bovendien distantieert de heer Penris zich nogmaals heel nadrukkelijk van die beleidskeuze. De voorzitter repliceert met een verwijzing naar de Wase burgemeesters die niet voor die verbinding te vinden zijn.

De heer Martens is van oordeel dat in het antwoord van de regering dan toch wordt tegemoetgekomen aan de bedoeling van de eerste deelvraag, namelijk de optimalisatie van het gebruik van de Liefkenshoektunnel. Ook de regering wil die optimalisatie. In haar antwoord noemt de regering onder de prioritaire projecten van het Masterplan 2020 bijvoorbeeld ook de verbetering van de doorstroming vanuit het westen via het voorstel van de Wase burgemeesters, en de verbetering van de doorstroming van het haven- en doorgaand verkeer via de heraanleg van de Gentse Ring en de ombouw van de expresweg N49. Daarmee is de finaliteit van de eerste deelvraag van het verzoekschrift wel beantwoord, zij het dat de regering voor andere middelen opteert dan wat de verzoeker voorstelt.

Verder zegt de heer Martens dat de steller van het verzoekschrift profetisch was op het moment dat hij het schreef. Hij vroeg bijvoorbeeld ook het terug opvissen van het Horvatracé en het koppelen van een tunnelversie met de afbraak van het viaduct aan het Sportpaleis. Dat is uiteindelijk de denkpiste die in het dubbelbesluit van de Vlaamse Regering is uitgewerkt. Spreker concludeert dat het verzoekschrift grotendeels is achterhaald door de feiten; dat geldt ook voor het eerste punt.

De voorzitter concludeert en stelt voor dat het Vlaams Parlement het antwoord van de Vlaamse Regering bezorgt aan de verzoeker en dat het ter goedkeuring aan de agenda van de plenaire vergadering wordt toegevoegd. (*Applaus*)

De voorzitter: Mevrouw De Ridder staat model als verslaggever. Als we de verzoekschriften ernstig nemen, dan moet men aan de plenaire vergadering meedelen wat het resultaat is van de behandeling ervan in de commissie.

Ik betreur dan ook dat de vorige verslaggevers zich er eigenlijk met een jantje-van-leiden vanaf hebben gemaakt. (*Opmerkingen*)

Ik zal u straks uitleggen wat een jantje-van-leiden is.

De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Voorzitter, ik ben het uiteraard niet eens met de zienswijze van de regering, maar mevrouw De Ridder heeft genoeg nuances aangebracht om onze positie ter zake te duiden.

De voorzitter: De indiener van het verzoekschrift zal dat kunnen zien in het verslag, net als de conclusie van de regering. Dat maken we over.

Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Ik bedank al diegenen die het vandaag zo lang hebben volgehouden.

We komen morgen om 10 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen. We beginnen met het themadebat over het hoger onderwijs.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 18.19 uur.*

■

